

İbrahim Cuma

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.12.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İbrahim Cuma

05.01.1977 tarihinde Osmaniye'nin Düziçi İlçesine Bağlı Atalan Köyünde doğdu. İlk orta ve lise eğitimini Osmaniye'de tamamladı. Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi'nden 2000 yılında mezun oldu. Aynı yıl Hatay Dört Yol Payas Asım Gündüz İlköğretim okulunda Türkçe öğretmenliği görevine başladı. Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni Elif Hanımla aynı üniversiteden mezun olduktan sonra 2001 yılında evlendi. 2003 yılında Gaziantep-Yavuzeli ilçesine zorunlu hizmet sebebiyle atandı. İki yıl çalıştıktan sonra okulu feshedildiğinden İslahiye ilçesine atandı. İslahiye Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi, Opet Anadolu Lisesi ve Ali Öztürk Ortaokulunda çalıştı. Düziçi Atatürk Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni kadrosunda çalışırken 10.12.2014 tarihinde Osmaniye ilindeki Suriyeli misafirlerin okullarında eğitim koordinatörlüğü yapmaya başladı. Burada 1 yıl görev yaptı. Osmaniye Necmettin Erbakan Anadolu Kız İmam hatip Lisesinde Türk dili ve edebiyatı öğretmenliği, Mehmet Akif Ersoy Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nde müdür yardımcılığı, Osmaniye Anadolu Lisesi'nde müdür yardımcılığı görevlerini yaptı. Halen Tosçelik Sosyal Bilimler Lisesi'nde müdür yardımcılığı yapmaktadır. Evli ve Halil Eray, Ahmet Ayberk, İlay Ceyda adlarında 3 çocuğu vardır.

12 Eylöl

Hazan kalleşliğı, yazın ateşı,
Bir yanı yakarken bir yanı yıktı!
Hasım bildi kardeş diğerkardeşı
Kanlı kurşunlarla gözyaşı aktı...

Eylöl on ikide analar yandı...
Sağ sol bölünerek gençler aldandı!
Bu nasıl fitneydi,nasıl yalandı?
Öldüren ölene ağıtlar yaktı...

Omuz omuzayken bu aziz millet,
Fitneyle yıllarca sürdü husumet...
Devlette vesayet, halkta cehalet...
Yayıldıkça millet çok acı çekti.

On beş Temmuz günü millet bir oldu.
Rabbim bu milleti muzaffer kıldı.
Kalleşçe hevesler kursakta kaldı...
Milletim bir makus talihi yıktı...

İbrahim Cuma

19 Mayıs Demek...

Çağdaş uygarlıkların zirvesine göz dikmek,
Üfku geniş bir gençlik yetiştirmek demektir.
Bize layık olmayan makûs talihi yıkmak,
Zaman israf etmeden çalışmaktır, emektir.

İşimize dört elle sarılmak düşer bize.
Kime lazım bahane lüzum var mı boş söze
Yakışır mı sorarım, çalışana mucize
Çalışıp kazanmayı gönülden istemektir.

Çağdaş uygarlık ancak mücadele ürünü...
Taklit etmek ne demek? Herkes bilsin yerini...
Mücadele ederek acziyet kanserini,
Yenerek hep birlikte atiyi süslemektir.

Mazide destan yazan atasıyla övünmek,
Yakışmaz gençler bize, miras ile avunmak...
Çalışarak kazanmak, ancak öyle sevinmek...
Şanlı mirası candan emekle beslemektir.

On dokuz mayıs demek, milli mücadelenin,
Ödülüdür gençlere, çektiğimiz çilenin.
Yarınlar bilin ancak çalışıp yükselenin,
Yaktığı meşaleyle zirveye yaslanmaktır.

İbrahim Cuma

7 Ocak'ta

Yiğit Osmaniye'm şehit diyarı
Ölümü öldürdün 7 ocak'ta
Fransız şaşırdı, kaçtı ayarı
Kutlu toy düğünün 7 Ocak'ta

Fransız işgali, Ermeni hıncı
Zulmün karşısında! yaşlısı genci
Kardeşler bacılar ölüme öncü!
Geçmişle övünün 7 Ocak'ta

Kel Mustafa tankla güreşe durdu
Çeteler dağlarda pusular kurdu
Halkın direnişi gavuru yordu
Özgürce sevinin 7 Ocak'ta

Saim Bey'in cesur taarruzuna
Tayyar Rahime'nin mertçe sözüne
Atan diz çöktürdü Fransız'ına
Tarihi savunun 7 Ocak'ta

Bu şeref senindir senin olacak
Tarihe yazılmış ünün olacak
7 Ocak doğum günün olacak
Albayrak giyinin 7 Ocak'ta

Aynı görev bugün olsa baş tacı
Vatan, bayrak özgürlüğün ilacı
Dünya bilsin Türk'ün bir tek amacı
Düşmandan arının 7 Ocak'ta

Konu vatan ise çağlar, akarım.
Var gücümle engelleri yıkarım.
Vatanıma yan bakanı yakarım
Vakarlı görünün 7 Ocak'ta

İbrahim Cuma

Acımasız Bu Dünyam!

Arkadaşım dedirtmek, menfaate bakmasın.
Can dostumsun diyenler, sonradan can sıkmasın.
İlgıt ılgıt dostluklar, rüzgar olup akmasın.
Can sıkın dost seçersen, acımasız bu dünyam.

Arkadaş dediklerim, hep tam adam çapıydı.
Can dostum dediklerim, yıkılmaz bir yapıydı
Benim seçtiğim dostlar çaresizlik hapıydı.
Ayrılık verdiğinden, acımasız bu dünyam.

Büyük sevda demeye, candan seven yar gerek
İnsan yeniden doğar, sevip de sevilerek
Sevgi bilmez bir yâri, kim diler ki bilerek
Yalan sevda olursa, acımasız bu dünyam

Artık sevdalar başka, maraz düştü her aşka,
Sevgilimsin diyenler, sevebilseydi keşke...
İslanmış dudaklarla riyakarlık bileşke.
Oluverirse şayet acımasız bu dünyam...

Bilirsek kıymetini sevgi bizim özümüz.
Umarsız sevdalara inanın tek çözümümüz.
Dargın olmasın kimse huzur versin sözümüz.
Huzursuz sözler varsa, acımasız bu dünyam...

Hayata nasıl baksak bize öyle görünür.
Tiksindiğimiz hayat, hep sevgiyle arınır.
Sevgi berraklığında her yer dostla bürünür
Temiz dostlar olmazsa acımasız bu dünyam

Ne olur arkadaşlar "Sevelim sevilelim"
Yokluğu çok kötüdür, sevgilerin bilelim.
Asık olmasın yüzler, içtenlikle gülelim.
Maalesef ki dostlarım acımasız bu dünyam

İbrahim Cuma

Affet Beni Allahım

Yolumuz aynı yol yer aynı mekan
Kimlere yurt oldu sahte camekan?
Yâre kavuşmaksa yüreği yakan,
Bana da bir tekne gelsin gideyim!
O sonsuz alemde seyran edeyim...

Alnının akıyla imtihan olan,
Kul olabilip de yolunda ölen,
Aşk ile yaşayıp hakkını bulan,
Bir kul olur isem teni nedeyim?
Allah'ım nasip et, borcum ödeyim...

Affedici sensin, ben aciz kulum.
Kadere yazılmış dünyada rolüm.
Ne olur doğrudan şaşmasın yolum.
Emrine amade bir piyadeyim.
Affetsen, dünyada ben ziyadeyim...

İbrahim Cuma

Allah'ını Bil...

Kendini en güçlü gördüğün anda,
Şükret yaratana, kulluğunu bil.
Malı veren Allah, bil ki alan da.
Üç günlük dünyada, kulluğunu bil.

Kul yaratmaz, sen de üretmeye bak.
Rabbimize her an şükretmeye bak,
Yalancı dünyaya sabretmeye bak...
Yalancı dünyada kulluğunu bil.

Kula kulluk etme, kendine bir gel.
Kulu Allah alır, kul yel olur yel! !
Kimi fodul çıkar, kimi olur kel...
Doğru hakkın olur, kulluğunu bil...

Milyarı olanın, topraktır sonu,
Hatırla Karun'u ve Firavun'u.
Sana bir sözüm var unutma bunu
Kefenin cebi yok, yolluğunu bil...

Azrail kapıyı çalınca anla,
İnsan tarih olur, göçer zamanla
Alakası yoktur şöhretle şanla...
Can bedenden çıkıp uçar bunu bil.

Şairim rabbine kul olabilse...
Doğruluğa giden yol olabilse,
Sırat köprüsünde yel olabilse,
Yalvaran yakaran olduğunu bil...

İbrahim Cuma

Ana Hakkı

Ana handır, ana candır, ana yar...
Ana varsa evlat olur bahtiyar.
Yaban olur yokluğunda bu diyar.
Ana hakkın büyük benim üstümde...

Ninnilerle beni sevdin, nazladın.
Düşer diye adım adım gözledin.
Canım yansa sızım sızım sızladın.
Ana hakkın büyük benim üstümde...

Üzerime ne hayaller besledin.
Boyun büksem omuzuna yasladın.
Umut verdin, umudunu süsledin.
Ana hakkın büyük benim üstümde...

Aramıza mesafeler girse de,
Sensiz geçen her an beni yorsa da,
Yerin dolmaz alem benle birse de.
Ana hakkın büyük benim üstümde...

İbrahim Cuma

Ana Rüzgar Gibidir

Bir rüzgar gibidir ana yüreği
Yaza yayla yeli, kışa purç açan
Evlat anaların masum çiçeği
Yaz yeliyle kokan kış sonu açan...

Gözünden sakınır öpmeye kıymaz.
Evlatsız gününü bir günden saymaz.
Öpüp koklamaya analar doymaz.
Öpüp koklayınca kuş gibi uçan...

Yücelerden eser baharı taşır.
Yanarsan yanar o, üşürsen üşür!
Evladına dar zamanda ulaşır.
Ana evlat için canından geçen...

Hırçın eser taş değse tırnağına
Kalkan olur insanın her çağına
Ana her çocuğun gönül bağına
En güzel çiçektir rayiha saçan...

İbrahim Cuma

Anadolu Olmalıyız.

"Gelin olmuş gergefi yok ne fayda,
Biz bizi yeriz de elin oğlu uzayda..."

Nazlı gelin Anadolu,
İlim yumağını almış eline,
Gergef gergef örmekte körpe beyinleri.
Aydınlık işlemekte ilmik ilmik;
Sevda yüklemekte motif motif.
Tecrübe onda ... yürek onda.

Yüzyıllarca beşiklik eder de medeniyetlere,
Nasıl bilmez yüksek medeniyetlerin en doruğunu?
Gerçi yüreğinin Çanakkale'sine köz düştüğünde
Kaybetmişti ilim yumağının ilmeklerini
Ama; bir silkinişte dökmüştü
Eteğine sarılan medeniyet kenelerini...

İlmek yanar da motif olur mu demeyin ha...
Parçalanmış yüreğe bir köz de siz atmayın.

Gönülden, yana yana, ilmek olunmaz mı?
Kardeş kardeşe ilmek olmadık mı yoksa?
Sarılmadık mı birbirimize?
Çanakkale'de, Sarıkamış'ta
İlmek olmadık mı?
Dumlupınar'da Balkanlar'da
Yana yana tarih dokumadık mı?
Dokuduk ya...

Öyleyse elimizde her şey.
İlmek olmak elimizde,
İlim yumağı Anadolu ellerinde.

O halde durmanın anlamı ne?
"Hadi sen de katıl,
İlim motifleriyle doku! " der de Anadolu,
Durur muyum hiç.

Alırım elime kalemi; düşerim yollarına.
Layık bulursa şayet, can kurban Anadolu'ma...
Gezerim diyar diyar bir motifine,
İlmek olma kaygısıyla Anadolu'mda...
Heves benden, taktir ondan elbette.

Belki layık görmez
Gergefinin motifine rabbim aciz kulunu.
En azından bu hevesle karış karış
Adımlarım Anadolun yolunu...

"O yollarda arşın arşın yürümek
Her yiğidin harcı değil bilirim!
Anadolu'm yüreğimle ben sana

İlim irfan dokumaya gelirim."

Yönüm sana kollarını aç bana,
Canım kurban yollarına sevdana..
Medeniyet yüklediğin meydana
İlim irfan dokumaya gelirim.

Şühedası toprak olmuş, aş olmuş.
Şahadet şerbeti içmiş,kuş olmuş.
İlim yapmak ruhumuza düş olmuş.
İlim irfan dokumaya gelirim.

Ezgileriyle bir çok yürek
Anadolu gergefine ilmek olmaya çıkmış.
Türküler dokumuş ilmek ilmek bu yürekler...
Türküler yükselmiş göklere;
"İstikbal göklerdedir" diye...

Göklerden yankı yankı
Göklerden türkü türkü
Göklerden ezgi ezgi
İlim irfan yağmış üzerimize...

Ne para ne pul bağlar gönülleri..
Ne silah ne bomba parçalar ruhu...
Tek yürek olmalı o zaman,
Tek ruh kenetlenmeliyiz birbirimize.
Küçücük menfaatlara satmamalıyız
Aydınlık yarınlarımızın ruhunu...

Ayrı ayrı motifimiz, parça parça neye yarar?
Ayrı ilmekten motif, ayrı motiften gergef
Parça parça millette küçük olmaz mı hedef?

Yok yok...
Biz Anadolu olmalıyız.
O ki ilim ve irfanla yoğrularak,
Medeniyetlerin zirvesine gebedir.
Ne mutlu bu motifin her bir ilmeğine...
Ne mutlu körpe beyinlere ilim dağıtmaya çalışan
Bu yurdun öğretmenine.
Ne mutlu bu uğurda yaşayana, ölene..
Ne mutlu kardeş kardeş bir araya gelene...
Ne mutlu bu ülkede bir tek yürek olana...
Ne mutlu...
Ne mutlu...

İbrahim Cuma

Analar... ah! Analar...

O anadır, o yardır...
Gönüllere bahardır...
Onsuz hayat ne dardır...
Analar... ah! Analar...!

Ol.. diyene aracı..
O, aleme baş tacı.
Eksikliği ne acı...
Analar... ah! Analar...!

Sabrın özü ondadır.
Gecemdedir, gündedir.
Hayallerde candadır...
Analar... ah! Analar...!

İbrahim Cuma

Anam

Bir ŐeŐi olduysa bir ŐeŐi eksik
Bizi ne zorlukla b y tt n anam...
Bir d Ő  gördüyse bir d Ő  eksik,
Öyle ninnilerle uyuttun anam...

Yoklukta bir adım geride durdun.
Dilinden diŐinden kısıp doyurdun.
Her halinle anam devce b y rd n
Hayat düzleminde boyuttun anam...

Sen yedi evlad  tek tek besledin.
Őefkat yastığına mertçe yasladın.
Yarınlarımızı, d n  s sledin.
Sevgi türküsünde beyittin anam...

Seni anlatmaya dilim dönmez ki,
Eksik anlatıp da hakkın yenmez ki,
Gönülden anlatsam söz tükenmez ki,
Bu dünyada sonsuz hayattın anam...

İbrahim Cuma

Aratma Yar...

Sabah rüzgarıyla es içerime
Doldur yüreğimin odalarını...
Estikçe varlığın derinlerime
Aratma geçmişin vedalarını,
Tozlu bir mazinin sevdalarını...

Kemancı misali derine dalma,
Ücralarda kalıp erkenden solma
Taş plaklar gibi mazide kalma.
Aratma geçmişin vedalarını...
Tozlu bir mazinin sevdalarını...

Bu günüm de sen ol, yarınım da sen!
Olamaz ki seni ben gibi seven.
Mazide kalmaz mı erkenden giden?
Aratma geçmişin vedalarını...
Tozlu bir mazinin sevdalarını...

İbrahim Cuma

Aşk Ateşi

Yüreğime düştü bir garip sızı,
Beni benden alır işvesi nazı...
Yiğitler doğuran ananın kızı!
Kaşını kaldırıp bir kere baksan
Yanan yüreğimi bir daha yaksan

Karlı dağın yolu yokuştur yokuş,
Çehresi şahane, endamı nakış...
İnsanı öldürür o masum bakış!
Kaşını kaldırıp bir kere baksan,
Yanan yüreğimi bir daha yaksan...

Elin pamuk gözün, fıstık mı senin?
Dudağın bal yüzün, bastık mı senin?
Söyle ak gerdanın yastık mı senin?
Kaşını kaldırıp bir kere baksan,
Yanan yüreğimi bir daha yaksan..

Gamzene kaç yiğit gömülür senin?
Beni öldürüyor boyun, nazenin!
Öldürdün, var mıdır imanının dinin?
Kaşını kaldırıp bir kere baksan,
Yanan yüreğimi bir daha yaksan...

Anaya ataya hörmet edişi,
Töreye örfüne adanmış başı,
Görünüşü körpe olgun bir kişi...
Kaşını kaldırıp bir kere baksan,
Yanan yüreğimi bir daha yaksan...

Anama söyleyim istesin seni.
Olumlu haberin öldürsün beni!
Memleket görsün geldiğin günü,
Duvağı kaldırıp bir kere baksan,
Yanan yüreğimi bir daha yaksan...

İbrahim Cuma

Aylan Ve Galip İçin...

Yüzükoyun yatıp dinlendim bu gün,
Bomba seslerini duymadım baba!
Tüm dünya izledi, ünlendim bu gün.
Ben böyle ilgiye doymadım baba?

Biz ölelim diye kurşun atanlar,
Bizim paramızla bizi satanlar,
Bu parayla kumsallarda yatanlar,
Kaçı gördü beni? Saymadım baba!

Sessizce yatarken askerler geldi.
Ağlayan bir asker kucağa aldı.
İlk defa korkmadım iyi bir kuldu.
Caniler safına koymadım baba!

Askerlerin şefkatini gördüm ya!
Böyle özgür bir ülkeye vardım ya...
Çok şükür ki muradıma erdim ya...
Güzel yarınlardan caymadım baba!

Savaş kabusundan kurtulmak için,
Dünyaya derim ki huzuru seçin.
Gereği kalmaz ki umuda göçün,
Ben hiçbir çirkefe uymadım baba!

Sen de korkma baba, kurtulacağız;
Şahadet suyunda tartılacağız.
Hepimiz toprakla örtüleceğiz.
Ben canlı bir kula kıymadım baba...

İbrahim Cuma

Babam

Çorak bozkırlarda bir yağmur gibi
Gönlümüze her dem yağ da kal babam
Yağmurdan sonraki parlak nur gibi
Öyle güneş gibi doğ da kal babam"

Adamlıkta güçlü modelim sensin.
Bu cana bugünsün , yarınsın, dünsün.
Hayat renklerimde solmayan yansın...
Can evimde yüce odamsın babam

Kendimi bildiğim ilk günden beri,
On parmakta ondur onun hüneri
Çocukça dünyamın eşsiz lideri...
Yuvamıza tahtı kuransın babam...

Yalnızken çarşıdan bir ayran içmez
Bizziz tek lokma aş, ağızından geçmez.
Hiçbir evladını ayırmaz seçmez.
Yedimize sofra serensin babam.

Sabah namazında işine gider,
Bizlere gün boyu ömrünü adar.
Günler aya aylar yıla devreder
Ömrünü bizlere verensin babam...

Akşam işten döner, bıyıktan kıs kıs
Ta yürekten güler o kendine has
Almak isterim de yanaktan makas
Gölgenden boyuna varamam babam

Karnımız toktu hep sırtımız pekti
Bizim dünyamızda babamız tekti.
Yükümüzü babam her zaman çekti
Gönül tahtımızda duransın babam...

Ne sözcükler yeter, ne de söz biter
Babamın yüreği göğsümde atar
Sensiz ne gün doğar, ne de gün batar
Varlığa yokluğa oransın babam...

İbrahim Cuma

Babam...

Çileli bir ömrün hırçın haliyle
Yüzüne yansıyan yıllar mı babam?
İnsana saygının bariz haliyle
Sözüne yansıyan diller mi babam?

Mizacın ağırdı, yumuşak huyun,
Bağrına bassan da ne sertti suyun,
Giymez giydirirdin asildi soyun...
Arzına yansıyan eller mi babam ?

Ne mert adamdı o, özü sözü bir.
Gönlü çok zengindi, kesesi fakir.
Rahatlık bilmezdi işine mahir
Tarzına yansıyan haller mi babam?

O gidişin var ya, gücümü aldı!
Bahtımı, tahtımı, tacımı aldı!
Korkusuz günümü, gecemi aldı.
Aczime yansıyan kullar mı babam.

Eyvallah deyip de ansızın çıktın!
Niye hiç dönmedin bizden mi bıktın?
Yarım bırakıp da dünyamı yıktın!
Dizine yansıyan yollar mı babam?

Ardından dualar edenlerin var.
Dostların dilinde bir adam yaşar...
Sen gittin gönlüme gelmedi bahar!
Sızıma yansıyan yıllar mı babam?

İbrahim Cuma

Barış Şehit Oldu

Küçücük yaşında öksüz ve yetim,
Barışa sıkılan eller kırılsın.
Barışı gönlünden silmez milletim.
Barışa sıkılan eller kırılsın.

Antalya'da öksüz, yetim yetiştii
Midyat'ta askerdi, pusuya düştü.
Barış şehadetle, uçan bir kuştı.
Barışa sıkılan eller kırılsın...

Antalya Serik'i ağılattı Barış,
Kardeşi kardeşe kırdıran görüş,
Bu nasıl kardeşlik, bu nasıl bir iş?
Barışa sıkılan eller kırılsın...

Şimdi Barış şehit, yetim kalan kim?
Al kan akıtmaktan huzur bulan kim?
Barış hayalini tekrar silen kim?
Barışa sıkılan eller kırılsın.

Hayat doluydu o, bir yük olmadı.
Dağlarda çobandı hiç boş kalmadı.
Kazandıklarından nasip almadı.
Barışa sıkılan eller kırılsın.

Midyat Düzoba'nın Gelinkaya'sı
Al kana bulandı, barış mayası
Şer odaklarının kirli foyası,
Barışa sıkılan eller kırılsın...

Filistine barış götürene bak!
Libya, Tunus, Mısır, Suriye Irak?
Bunlar ders olmaz mı? Anla ve bırak!
Barışa uzanan eller kırılsın.

Mürüvveti için her şeyi almış,
Kurulan hayaller mahşere kalmış.
Bunu duyan dostlar sararmış solmuş
Barışa sıkılan eller kırılsın.

Ramazan dedeye Havva nineye
Allah sabır versin tüm Türkiye'ye
Nasıl çekilir ki bunlar sineye
Barışa sıkılan eller kırılsın...

İbrahim Cuma

Bayır Bucak'a Selam

Beyaz düşlerime mavi şemsiye,
Yeter bana, boyun eğmem mermiye...
Ant olsun ki benden hakk-ı ulviye
Bombalar tek beni ikna edemez...
Türkmen dağı boynu bükük gidemez.

Bayırı Bucağa katan sanmasın.
Diz çökmez bu millet hiç aldanmasın.
Hatta hilal yurtları da anmasın!
Bombalar Türkmen'i ikna edemez
Türkmen Dağı boynu bükük gidemez!

Gökten ateş, yerden kan fışkırıyor.
Şehadetle arşa can fışkırıyor.
Şarapnele saplanmış ten fışkırıyor.
Bombalar bu teni ikna edemez.
Türkmen Dağı boynu bükük gidemez!

Mavi gökte beyaz bulut kalkanı
Bu semalar ay yıldızın mekânı
Eğer yerde kalırsa Türkmen canı
Bombalar bir onu ikna edemez
Türkmen Dağı boynu bükük gidemez!

İbrahim Cuma

Bayrak Değil mi?

Yıldızının her bir oku
Dinimin şartı değil mi?
Hilal, çılgınlara korku,
İslam'ın kartı değil mi?

Bu kadar kutsal bayrağım.
Cephede kartal bayrağım.
Ay yıldızlı al bayrağım.
Şehide örtü değil mi?

Dalga dalga ilkbahara
Tek çaredir ah u zara
Allah için bu diyara
Nevruzun martı değil mi?

Sana derim delikanlı
Ata'n bu bayrakla şanlı
Başka yollar bol yalanlı
Bıçağın sırtı değil mi?

Ay yıldızın her zerresi
Kahramanlık abidesi
Şanlı bir tarihin süsü
Bayrağın farkı değil mi?

Tekrar kızıl kan akmasın
Yapılanlar can yakmasın
Yurda düşman yan bakmasın
Güzel bir şarkı değil mi?

Vatanım cennet bahçesi
Büyüler durur herkesi
Gurbette sıra türküsü
Feleğin çarkı değil mi?

Garbın afakı kapkara
Göğüs ger zırhlı duvara
O tek dişli canavara
Gücümüz korku değil mi?

İbrahim Cuma

Bayram Sabahı

Yıllarımı alın benden
Bayram sabahlarım yeter ..
Hesabını düşün dünden
Olmasın ömrümde keder

Kelebekler bir gün yaşar.
Uçar enginleri aşar...
İmrenmez mi buna beşer?
Mutluluğu ömür eder ...

Üryan doğduk üryan öldük!
Bu dünyadan neyi aldık?
Tomurcuktuk sonra solduk...
Hesabını yıllar öder...

Bayram sabahının yeri,
Çocukluğumun izleri...
Şönmezdi gözümün feri
Üzüntüm kederim gider ..

İbrahim Cuma

Bela

Sendeki güzellikleri övmek bela...
Her  şık da giremez ki bu yola.
Bu yolda telef olan her kula
Bir sözüm var evvela
Güzel yolu bela...
Uyarım ola!
Bela...
Bakmak bela...
Seller gibi akmak bela.
Y r d ğ n yollarına sevgili!
Plansız, programsız çıkmak bela...
Kurduğum tüm hayalleri
Çaresizce yıkmak bela...
Böyle işin i inden
 ıkmak bela...
Bela...
Bela olsun.
Bela beni bulsun.
Beni benden alsın.
Bedeli de olacaksa sevgili!
Bu sevginin verme üstü kalsın...
G l döktüğüm yürüdüğün yollarda,
Bu sevgimiz çaresizce solsun
Unutma ki sen de kulsun.
Hakka giden yolsun.
Bela beni bulsun..
 st  kalsın.
Olsun..
Garibana,
Güzel sözler söyle.
Şıradan olmasın öyle...
Öyle  zellikli olsun sözlerin,
Yeter artık benim olsun gözlerin...

İbrahim Cuma

Ben Şair Ve Yazarım

Ben biraz şairim biraz da yazar
Sözümü söylerim zamana karşı
Kimi sahiplenir kimisi kızar
Boynum bükük benim canana karşı

Dostu dost bilirim, düşmanı düşman
Ne sultancı ne de sultan'a karşı
Ağzımdan çıkarsa olamam pişman
Boynum kıldan ince fermana karşı

Ruhani değilim beşerim beşer
Havaya karaya ummana karşı
Aciz kulum, belki terazim şaşar
Tövbeyi bilirim Rahman'a karşı

İbrahim Cuma

Beni,

Sakla beni...
Aleni olmasın senli günlerim.
Görmesinler olur olmaz yerlerde,
Görmesinler civarında...
Gözden ırak sözlerini bahşet bana...
Kaybolalım tenhalarda,
Kaybolalım.
Ama birlikte olsun kayboluşumuz,
Arayanımız da olmasın hani...
Aradıklarımız da olmasın....

Bekle beni...
Yolcusu olmayan duraklarda,
Gideni olmayan, gelenin de beklenmediği hani...
Hayallerimin ücretlerinde bekle...
Umutların tükendiği yerde
Ben geleyim seni almaya,
Birlikte gidelim bizi bekleyen yarınlara...
Yarınların başladığı yerde bin yüreğime...
İnenimiz de olmasın bir durakta
Gidenimiz de olmasın bekleyen yanımızdan....

Akla beni...
En ispatsız suçlarımdan akla...
Suçlarımı savcı titizliğinde bil
Bildiklerinle gel suç odaklarıma doğru.
Hâkimi ol hayatımın, yargılarımın sahibi...
Hapset hak ettiğim mahpushanelere.
Ancak yüreğinde akla beni,
Yüreğinde sakla,
Yüreğinde bekle...

İbrahim Cuma

Bey Oldum Sanır

Oturmuş koltuğa göbeği kat kat,
Fakire kin güder zengine şevkat,
Bir fırsat geçerse eline heyhat!
Dünkü ayı bugün bey oldum sanır.

Parlıyor başında kocaman keli,
Ne kadar parlarsa gene lekeli
Konuşunca dersin bu adam deli,
Ev değilken daha köy oldum sanır.

Güçlüye maşadır, güçsüze paşa,
Nerde huzur varsa orda karmaşa,
Su katar da durur pişmemiş aşı
Boy olmadan daha soy oldum sanır

El gün görsün diye alışverişte,
Çarşı pazar gezer, görünür işte
Meteliksiz kalır yine dönüşte...
Üç beş harcayınca, pay oldum sanır.

Kibirinden yaklaşılmaz yanına,
Toz kondurmaz ürettiği şanına
Yüz vermezsen de dokunur kanına.
Selam verirsen bir "şey" oldum sanır.

Taş yerinde ağır yerini bilmez.
Dini ele vermez camiye gelmez.
Garip gurebanın gözyaşın silmez.
Hak yolunda öten ney oldum sanır.

Maalesef bu tipler bir hayli fazla
Emrine amade üç beş tip kazla
Dindardır, ilgisi yoktur namazla
Bir iki koşunca tay oldum sanır.

İbrahim Cuma

Bil Oğlum, Bil Kızım(osmaniye'nin kurtuluşu 7 Ocak)

Kuzum, yavrum, evladım!
Yedi Ocak oluncaya dek!
Kaç ocak yandı bilir misin?
Kaç Ocak söndü?
Kaç yuva yıkıldı?
Kaç mevziye kan döküldü?

Hangi ana kuzusunu;
Kanlı elbisesiyle,
Yara bere içinde,
Al bayrağı sarıp
Kor ateş gibi bastı bağına?
Ve ardından
Tırnaklarıyla kazdığı
Vatan toprağına
Nasıl emanet etti!
Ve üzerine gözyaşıyla birlikte
Kan terini nasıl döktü!
Canını, canına nasıl verdi?
Bilir misin?

Bilir misin
Kınalı kuzuların
Elinde mavzer
Azık çantasında,
Kuru, yufka ekmek,
Bir baş soğan ile iftarını nasıl açtığını?
Ve sahura dek gözünü kırpmadan
Kan çanağı gözleriyle,
Taş yığınınından oluşan,
Çamurla sıvanmış
Buz gibi siperlerde
Çamrak suyuyla
Nasıl sahur yapıp
Düşmanı nasıl gözlediğini
Bilir misin?

Düşman!
Namusuna göz dikmesin diye
Erkekleşen kadınlarımız,
Cebeli bereketin bağına,
Mermilere göğüs gerip
Nasıl çatıştı,
Nasıl kükredi zalimin karşısında
Arslanlar gibi,
Bilir misin?

Bil oğlum, bil kızım!
Özgürlüğün bedeli nasıl ödendi,
Hürriyete hangi canlar adandı
Düşmanın eli kolu
Tankı, topu

Ördüğü zırhlı duvarlar,
Yokluk içinde, kazma ile, kürek ile
Mavzer ile, hançer ile...
Saim beyler, Kadir Çavuşlar,
Kel Mustafalar, Rahime Hatunlar ile
Can vere vere!
Şehadeti göre göre!
Nasıl budandı bil!

Bil ki;
Elinden alınmaya kalkışılırsa özgürlük,
Al bayrağına uzanırsa hain eller!
Toprağına karşı oluşursa kem emeller
Yeniden nasıl doğulur,
Yarınlar için düşman nasıl boğulur!
Vatan'dan hain nasıl kovulur?
Öğren!

Öğrenirsen bayrağım dalgalanır özgürce
Öğrenirsen şafaklarım söker tam hürce
Öğrenirsen namusunla yaşarsın ömürce
Ve sızlatmazsın kefensiz toprak olan
Ecdadının kemiklerini...

İbrahim Cuma

Bilmediğini Bilmek!

Bilmediğini bilmezsen;
Bir bilene soramazsın.
Bilenden yöntem almazsan
Doğru düzen kuramazsın

Nato kafa nato mermer
Kendi dünyasında lider
İnatlaşsın, hadi dönder
Bir sonuca varamazsın...

İşine biraz eğilsen;
Öğrenmek için ezilsen...
Bilmediklerini bilsen!
İş bileni yoramazsın!

Sana bu işi verenler,
Verip testi kırarlar,
Ardında boşa duranlar,
Bilse bir gün duramazsın!

Liyakatsiz geldin bari,
Düzeni bozma dur geri!
Bozgun bozanın eseri
Böyle hüküm süremezsın!

İbrahim Cuma

Bir Adam Arıyorum, Anam...

Yağmurlu bir geceymiş.
Gökler güröl güröl...
Telaş içinde uykunu yitirdiğin o gün
Döne anaya haber salmışsın derman için...
Dermanların bittiği anda,
Ben doğmuşum dünyana anam.
Doğuşum demanın olmuş.

Gözlerin parıldamış;
Hayaller kurmuşsun üzerime.
Umut beslemişsin dermansız gecelerine
Ninniler söylemişsin
Hayallerindeki adama...
Adam olacak demişsin görenlere...

Söylerken;
Gözlerinin parıltısına yıldızlar yağmış,
Dillendirdiğin ninnilere, bal damlamış söyledikçe.
Sözlerinde umutsuzluk hiç olmamış.
Gözlerindeki umut hiç solmamış...
Bütün imkansızlıkları imkan yapıp
Sermişsin geleceğime.

Tahtadan beşiğimi
Nazar boncuğu ile süsleyip,
Tıkırtılara gömmüşsün uykularını..
Taştan arabamın tekersizliğine yanmışsın.
Çomaktan atımın eğersizliğine yanmışsın...
Ardından türküler yakmışsın,
Eskilerden bozma şalvarımın yakışığına...
Ve yine, adam olacak demişsin...
Yitirmedüğün umutlarınla,
Ninniler dizmişsin geleceğime...

Nazar değmesin diye
Dualar okurken,
Paytak paytak koşuşuma;
Söylediğin sözlerinde aramışsın nazarı...
Sıyrılmış ellerimle
Doğrulurken bulmuşsun huzuru...

Gençliğin ateşi vurup ta yüreğime,
Başkaldırdığımda kurallara!
Ve karşı durduğumda yalvarışlarına...
Alıp başımı,
Gecelere bıraktığımda serseri bedenimi...
Ve zehir zıkkım cigarayı çekerken ciğerlerime,
Senin ciğerinin yandığını anlamamışım.

Yine sonra, sabahlara kadar ve günlerce
Arabesk gecelerde, deli divane misali!
Sarı saçlı, mavi gözlü güzel için;

Ben kahrolurken;
Uykusuz gecelerime
Ağıtlarınla ortak olmuşsun...

Ben yandıkça sen kavrulmuşsun
Ben döndükçe sen savrulmuşsun
Ben düştükçe sen parçalanmışsın.
Sabırla beklemişsin
Deli çağımın durulmasını...
Dizlerini döverek beklerken;
Şolmamış umutların...
Öldürmemişsin umurlarındaki adamı.

Adam ne ki ana! dediğimde bir gün,
Gözlerini dikip ufuklara,
Hayallere dalmışsın...
Hayallerinde tekrar tekrar besleyip
Dönüp baktığında yüzüme
Gülümsemeyle anlatmışsın
Hayallerindeki adamı...

Aratarak büyüttüğün o adamı...
Önce, terleyen bıyıklarımda,
Ardından uzayan boyumda,
Sonra çalıştığım işimde,
Kavuştuğum eşimde,
Yediğim aşımda aradım durdum.

Ne büyük umutların varmış,
Aramak yetmiyor...
Ne büyük hayallerin varmış,
Onu bulma umudu
Aklımdan gitmiyor.

Şimdi evlatlarımda arıyorum o adamı.
Onlar da evlatlarında arar mı bilmem...
Ama bir sözüm olsun anam...
O adamı bulmadan
Huzuruna gelmem...

İbrahim Cuma

Bir Aşk Hikayesi

Bana öyle bakma yârim,
Bir bakışın söyler seni.
Zengin beyler ister imiş.
Anlamaz ki beyler seni...

Çocuk yaşta gözlerini,
Al al olmuş yüzlerini
Bal damlası sözlerini.
Bilmeyenler neyler seni?

Ben senin sevgine açım.
Bakışındadır ilacım
Söylemeye yok ki gücüm
Eller nasıl söyler seni

Neyler seni, neyler seni?
Hal bilmeyen neyler seni?
Sol yanımdaki kıpırtı
Bilmem nasıl söyler seni.

Duydum ki vermişler yâri,
Gitmeden görseydim bari,
Çok uzaktaymış diyarı,
Gurbet beter eyler seni.

Töre, töre, töre, töre...
Seni çalarım yerlere...
Tekrar doğsam milyon kere
Dilim durmaz söyler seni.

Tek başıma bu töreyi,
Gücüm yetmez yıkamam ki.
Yüreğimdeki yarayı,
Parça parça dikemem ki...

Davul zurna ile gittin.
Geçmiş nasıl terk ettin?
Gittin de zannetme bittin..
Türkülerim söyler seni...

Gidince yarin neşesi,
Kaçmış. Artmış endişesi...
Yüreğimin baş köşesi,
Küt küt atar söyler seni...

Neyler seni, neyler seni?
Hal bilmeyen neyler seni?
Sol yanımdaki kıpırtı
Bilmem nasıl söyler seni.

Duydum ki üzmüşler bir gün
Oldum öz yurdumda sürgün

Dargınım ben sana dargın
Zalim heder eyler seni

Gel desem gözlerin fersiz,
Üzülmüş yüzlerin nursuz
Tatlı dilin olmuş arsız.
Seni seven neyler seni?

Zalim eşinden boşanmış,
Öyle zor günler yaşanmış,
İki çocuk perişanmış.
Herkes her gün söyler seni

Dediler ki yar geliyor.
İki çocuk bir geliyor.
Çektiklerim zor geliyor.
Garibanın neyler seni?

Köyün önünde beklerim
Beklediğimi saklarım.
Ben seni nasıl koklarım
Koklamışlar beyler seni...

Demedim ki demedim ki.
Babandan istemedim ki.
Ben bunu bilemedim ki.
Şimdi yarin neyler seni?

Zorla verdiler diyorsun.
Güle güle gidiyorsun.
Şimdi bana ne diyorsun.
Deli gönül neyler sen?

Oturup dertleşsek önce
Dilim tutulur görünce
Hayal kursak ince ince...
Hayallerim neyler seni?

Başlamadan biten dünyam...
Dertten derde atan dünyam...
Böyle ettin utan dünyam...
Çağlar her dem söyler seni...
Mehmet Ali ÜNAL kardeşime...

İbrahim Cuma

Bir Olalım, Gür Olalım

Ortaklıktan uzaklaşan orta yolu kaybeder
Nefis sana ben der, ama yalnız kalan derbeder
Hak yolunda birleşirsen hak batılla harbeder
Bir olalım, gür olalım, hür olalım batıla
Yalnız kalıp, dönmeyelim çaresiz bir atıla

Yaratıcı tektir ama çift yaratmış bizleri
Beraberlik berekettir bahar eder güzleri
Birbirine güven vermek insanlığın izleri
Bir olalım, gür olalım, hür olalım batıla
Yalnız kalıp, dönmeyelim çaresiz bir atıla

Yalnız kaya duvar olmaz ortalıkta taş olur
Taş üstüne taş dizilir saraylara dök olur.
Birlikten kuvvet doğarmış, birleşenler baş olur
Bir olalım, gür olalım, hür olalım batıla
Yalnız kalıp, dönmeyelim çaresiz bir atıla

Adalet mülkün temeli, haklının yanında dur
Haksızın yanında olmak cahilane bir kusur
Millet malına göz diken kullar nefsine esir
Bir olalım, gür olalım, hür olalım batıla
Yalnız kalıp, dönmeyelim çaresiz bir atıla

Allah akıl fikir vermiş akı selim güç demek
Çakallara nasip olmaz doğruyu benimsemek
Vatanın bekası için haklıyı desteklemek
Bir olalım, gür olalım, hür olalım batıla
Yalnız kalıp, dönmeyelim çaresiz bir atıla

İbrahim Cuma

Bir Sevda Hali...

Sabah erken kalkıp yoluna düştüm.
Ey yar meşk yolunu düşte görmüştüm.
Virane gönlümle yeniden coştum.
Gördüğüm herkese adres sormuştum.

İnsanların dünya telaşı vardı.
Lakin beni başka bir telaş sardı.
İzin sürdüğümü kimler anlardı?
Mahallin bilmeden hayal kurmuştum.

Yolun yüce idi sevgili yârim.
Uç günlük dünya da, benim diyarım.
Canımı canana sunmaktır karım.
Ezelden ebede sana varmuştım.

İsterim her zaman peşinde bir kul,
Lütfet ki açılsın önümde bu yol.
Aşığım ben sana bunu böyle bil
Halim sorar isen hakka durmuştum...

İbrahim Cuma

Bitmeyen Cennet

Sabun ayı aksın dursun,
Yar gözüme baksın dursun,
Yüregimi yaksın dursun,
Sen de akıp gitmez misin?

Zaman su gibi akıyor,
Nazın canımı sıkıyor,
Kavuşan göğ­ çıkıyor,
Sen de benle çıkmaz mısın?

Bülbül gibi ötmek de var,
Toprak olup gitmek de var!
Ab-ı hayat tatmak da var.
Sen de benle tatmaz mısın?

Hayat bir kere yaşanır,
Kavuşan aşkı kuşanır,
Bitmeyen cennet yaşanır!
Sende benle bitmez misin?

İbrahim Cuma

Bizim Eller

Terzi tıraş, berber gömlek yaparsa
İnsan yoldan patıkaya saparsa
Tabiatın düsturundan koparsa,
Gel görelim bizim eller ne olur?

Hamiyete, işe ayrı bakmazsak,
Liyakate, eşe ayrı bakmazsak
Gerçeklere, düşe ayrı bakmazsak
Gel görelim bizim eller ne olur?

İlmi ulemaya teslim edelim.
Medeniyet meyvesini tadalım.
Hakikate hak yolundan gidelim.
Gel görelim bizim eller ne olur?

İbrahim Cuma

Bombaların Sırtı...

Güzel günler beklenir hep; yarını düşleyince
Ümitsizlik başlar hemen, baharda kışlayınca
Bombaların sesi gelir, savaşlar başlayınca
Savaşlara ne gerek var, ilkbaharın martında
Çocukların hayalleri, bombaların sırtında...

Özgürlüğün yapı taşı, petrolden olsa gerek,
Dünya kan gölü oluyor, petrol için giderek,
Çocuklara bomba değil, güzel yarınlar vererek...
Bombalara ne gerek var mutluluğun şartında?
Çocukların hayalleri bombaların sırtında...

Sanki bu işin özeti, arz-ı mevut planı.
Barış götürülecekmiş, bu da onun yalanı.
Müslümanlar görmüyor mu, çevremizde olanı?
İsrail'in ne işi var nevrusun tam martında?
Çocukların hayalleri bombaların sırtında...

İbrahim Cuma

Boşuna

Yaz güneşi geçer geçmez bu ele,
Kış gününde sırtımızı dayadık.
Yaprağını dökse gönül goncamız,
Sevgimizle renkten renge boyadık.

Kışlar soğuk olsa gönlü dondurmaz.
Yaz yağmuru aşk ateşin söndürmez.
Bahar yeli taştan kalbi kandırmaz.
Güz gülünün bahar aşkı boşuna...

Amaç ısınmaksa mevsim fark etmez.
Gece donsa, güneş haktan çark etmez.
Can terk etse gönül hakkı terk etmez.
Beden cana sitem etse boşuna...

Yağmur yağar rahmet taşır sırtında.
Hak aradık poyrazın en sertinde.
Sarp dağlara kardan örtü örtün de,
Çöl dağının ihtişamı boşuna...

Gün açınca, çiçekler hepten açar.
Kelebekler aşk şerbetini içer.
Göçmen kuşlar aydınlıklara uçar,
Gece baykuşlarla dolsa boşuna...

Hakan haksız olsa hakkı örtemez.
Hakkın hukukunu hâkim yırtamaz.
Hakikati altın külçe tartamaz.
Haksızlığı tona vursan boşuna...

İbrahim Cuma

Cahilim, Öğrenemedim

Nalbanda uğrayıp istedim ilim;
Bir çivi gösterdi, bir nal gösterdi.
Cehlimi kavrayıp anladı halim;
Bir tavi gösterdi bir pul gösterdi.

Hocam kalem kağıt al göster dedim.
Bilmediklerimi bil göster dedim.
Yordam yöntem bir de, yol göster dedim
Bir kavı gösterdi bir çul gösterdi.

Kavla ateş yakıp ufkumu açtı.
Tavda döveceği demiri seçti.
Çulu ata koşmak, hele çok gücü.
Bir nevi gösterdi, bir ful gösterdi.

Hocam işin zormuş, beni aşıyor.
Gözden kaçtı sırrın, akıl şaşıyor.
Senden ilim alan nasıl yaşıyor?
Bir evi gösterdi, bir mal gösterdi

İbrahim Cuma

Cumhuriyet

Cumhuriyet Bayramı
Özgürlüğün tadıdır.
Bu vatana sevdami
Hissetmenin adıdır.

Bayrak elimde bugün
Vatan dilimde bugün.
Mutlu halimde bugün
Eğlenmenin günüdür.

Yirmi dokuz Ekimi
Halktır halkın hakimi
Milletin birikimi
Yarınıdır, dünüdür..

İbrahim Cuma

Çare Bulunmaz...

Kış bitsin diyorken, yaz geldi geçti
Çamur bitsin derken, toz geldi geçti...
Zorda bırakanlar vız geldi geçti...
Hayat gelip geçer, çare bulunmaz...

Çılgın olsam derdim, yaş geldi geçti.
Çocukça oyuna hevesim kaçtı.
Kızım olsun derdim gelinlik seçti.
Hayat gelip geçer, çare bulunmaz.

Gücüm yettiğince umut yıkmadım.
Muhtaç olanların canın yakmadım.
Durmadan çalıştım keyfe bakmadım.
Hayat gelip geçer, çare bulunmaz.

Ölüm varsa bir kalp kırmaya değmez.
Zulüm olan yere hiç rahmet yağmaz.
Hele haksızlığa, kimse baş eğmez...
Hayat gelip geçer, çare bulunmaz.

İbrahim Cuma

Çıtı Pıtı Çıtırık

Çıtı pıtı bir kızım var.
Dört yaşında yıldızım var
Diyeceğim bir sözüm var
Çıtı pıtı da çıtırık,
Çıtı pıtı kime kırık.

Kırıtarak gelene bak,
İşve, cilve gülene bak,
Onu görüp solana bak..
Çıtı pıtı da çıtırık,
Çıtı pıtı kime kırık.

Yol üstüne yığılan var.
Darmadağın dağılan var.
Nefesiyle boğulan var.
Çıtı pıtı da çıtırık,
Çıtı pıtı kime kırık.

Mahmur görünür bizimki!
Bakmamaya ne çözüm ki?
Ne kara benim yazım ki?
Çıtı pıtı da çıtırık,
Çıtı pıtı kime kırık.

Tepeden bakar yıkar bu
Ne canlar yıkıp yakar bu,
Kız senden çıkar, çıkar bu...
Çıtı pıtı da çıtırık,
Çıtı pıtı kime kırık.

İbrahim Cuma

Çirkef...

Gözlüğü gönüllü takınca göze,
Hedefe baksa ne, bakmasa ne ki?
Gem tutan başkaysa, ne gerek söze!
Semeri taksa ne, takmasa ne ki!

Ne kadar kabarık olsa da yele,
Kırbacı görünce gelecek yola...
İpini kaptırmış bir kere ele!
Yolundan çıksa ne, çıkmasa ne ki!

İyi koşsun dursun yaranır belki
Çirkef yapıp dursun azdırsın halkı
Hakka havalemi ilettim bil ki!
Allah'tan korksa ne, korkmasa ne ki!

Özümde birikti, sabrettim durdum.
El altından duydum iyiye yordum.
Şüphe mi gerçek mi yerinden sordum...
Örtaya çıksa ne, çıkmasa ne ki!

İbrahim Cuma

Çoban Neylesin?

Güçlü eller adaleti oylasın
Metrik hesaplarla hakkı paylasın
Hak yolunda herkes doğru söylesin
Çakal içerdeyse çoban neylesin?

İlmi seferber et, adil bir hizmet
Dört kitap önerir ilimle servet
Güzel günler için olmazsa niyet
Çakal içerdense çoban neylesin?

Paylaşmak başkadır tamah bir başka.
Paha biçilemez kalpteki aşka
Tek yürek olmayı bir bilsek keşke
Çakal içerdense çoban neylesin?

Garibin cebine göz dikenler kim?
Darlıkta paylaşmak oldukça mühim.
Ekmeğe muhtaçsa öksüz ve yetim!
Çakal içerdense çoban neylesin?

Enflasyon bahane fırsat şahane!
Vergiden vazgeçti devlet daha ne?
Kazanmak hırsından başka terane!
Çakal içerdense çoban neylesin?

Sevgili çocuklar kıymetli gençler
Cebe göz dikenler pis ve iğrençler
Birliğe bedel mi, altınlar tunçlar
Çakal içerdense çoban neylesin?

Memleketimilmekilmek işlendi.
Tek dişli canavar erken dişlendi.
Şairin dilinde söz gümüşlendi,
Çakal içerdense çoban neylesin?

İbrahim Cuma

Damlalara Çağrı...

Fırtınanın ritimiyle dans eden sular!
İçimdeki çağlayanı bilmez misiniz?
Bulutların yüreğinde biten damlalar!
Gözlerimden akanlarla gelmez misiniz?

Gökyüzünün kucağını sarmalayan siz!
Yerlerde ben, tek başıma, öyle kimsesiz
Bir de nisbet yapar gibi tek tek düşmeniz
Saçımdaki ak lekeyi silmez misiniz?

Elif gibi dik durmasam çağlatırsınız...
Ak saçıma karaları bağlatırsınız!
Gül peşinde bülbül gibi ağlatırsınız.
Nağmelerle nazlı yâre solmaz mısınız?

İbrahim Cuma

Değişim şart...

Değişmeyen insanlar vardır...
Hiç değişmeyen...
Olay örgüsüyle,Zamanla, mekanla....
Hatta bu zincir içinde,
Değiştiğinin bile farkına varamayan...
Suyun akışına kendini bırakıp,
Bu akış içinde;
Kendisi, bir türlü akamayan.
Hatta,
Değişimi fark etme korkusuyla,
Suyun kenarına bile bakamayan...
Değişmeyen insanlar vardır...
Değişen her şeye gözlerini yumup,
Bir kere ürettiği dünyasından
Bir türlü çıkamayan.
Bir çift sözüm var onlara...
Değişim şart...

İbrahim Cuma

Değiştik

Bizi dosta değil, zamana sorun...
Zaman da değişti, biz de değiştik.
Derin derin çalan kemana sorun
Keman da değişti, biz de değiştik.

Sağın simsiyahtı diyen dostlarım,
Eski bildiğini sayan dostlarım,
Gönül goncamıza kıyan dostlarım,
Kıyan da değişti, biz de değiştik.

Birlikte oynayıp güldüğümüz dün,
Hatırı kalmadı bak artık bugün.
Nefsin ateşinde yaktığın yükün,
Duman da değişti, biz de değiştik.

Bak kırıştı yüzler, gözlerin fersiz.
Eski muhabbetler şimdi yetersiz.
Belki biz değil de zaman kadersiz
Mekan da değişti biz de değiştik.

İbrahim Cuma

Deli Mavi

Gökler mi solgun? Eyvah!
Sundurma mı örter göğümü?
Al gölgeni üstümden, alamam nefes,
Matem çöker gurup vakti gözlerime...
Dostluk mesafe bilmez deli mavi. Hey!
Ufaksuz bırakma mahzun gözlerimi
Muhakkak o zaman gönlümde yerin.
Ver! Engel tanımadan rengini üzerime...

Özlemler renginedir... Gri deme, sus!
Lüzum var mı şimdi kurşun yüküne?
Yosun rengi de olmaz! Maviyle gel...
Rumuz da koyma gel ulu orta!
Mmm! Ulu orta bekliyorum...

İbrahim Cuma

Doyuvermez Mi?

Yanlış hesap yapıp faka basanlar
Yanlış anlaşıldım deyivermez mi?
İzah etmek varken kös kös susanlar
Saygıya sevgiye kıyivermez mi?

İzah isteyince çığlığa boğmak!
Kin kustukça tekrar yeniden doğmak
Fesat bulutuyla taş olup yağmak
Birikmiş kinini sayivermez mi?

Beyin hesap yapar var ise çapı
Akıl Allah lütfu devasa yapı...
Armudun sapı da üzümün çöpü!
Fikrini masaya koyuvermez mi?

Saygıya sefillik sevgiye açlık
Yahu boşa saran kasedin kaçlık?
Akıldane sensin benimki hiçlik!
Deyince egoya doyuvermez mi?

İbrahim Cuma

Dünya Fani, Dünya Fani

Derde deva bir tatlı söz
Dertsiz, derdi bilir mi ki
Yok sayılmışsa yaşlı göz
Adet yerin bulur mu ki?

Kimi zengin kimi fakir
Hakka hizmet etsin fikir
Gönülde sevgi birikir
Servet baki olur mu ki?

Kırılmışsa gönlü onar
Gönül tatlı söze kanar
Dünya sevgi ile döner
Kötülere kalır mı ki?

Eşref-i mahluktur insan
Böyle yaratmış yaradan
Kötülerin sonu buhran
İyiler alçalır mı ki ?

Gönüllere sevgi saçan,
Kapanmış yolları açan
Batıl değil hakkı seçen
Toprak olsa ölür mü ki?

Şan şöhrete mülke kanan,
Hırsa, nefsine aldanan,
Menfaat peşinde dönen
Haktan nasip alır mı ki?

Dünya fani, dünya fani!
Kimseye de kalmaz yani.
Sultan Süleymanlar hani!
Gidenler de gelir mi ki

İbrahim Cuma

Dünya Gurbeti

"Ya rabbi!
koşkocaman dünya gurbetinde,
sağım solum riya,
sağım solum iftira,
gıybet, kavga, savaş...
Müslümanlar zulüm görüyor ya rab,
Müslümanlar seni arıyor.
Senin vatanına döndük yüzümüzü,
hıçkırıklarla sana geliyoruz yarabbi.
Affına sığınmak için sana geliyoruz."

Şöyle baktım dört bir yana
Sağım solum gurbet imiş.
Koca dünya her insana,
Aşka giden şerbet imiş.

Yarlık yokluk iki halli
Aşık belli, maşuk belli.
Bu yeryüzü hak temelli.
İki telli gurbet imiş.

Hak yolunda usta çırak
Olamaz ki haktan ırak
Dünya, cennete bakarak
Allı pullu gurbet imiş.

Yönümüzü o vatana
Döndük geliyoruz sana.
Dünya denen ülke cana
Uzun yollu gurbet imiş...

İbrahim Cuma

Eften Püften

Vay be güzelim dünya...
Sende yaşamak bir başka;
Senden ayrılmak başka...
Birileri tarumarken, öbürü gelir aşka.
Birilerine göre yalancı,
Birilerinin baş tacı olan dünya...
Yoluna serilen hayatları bir bir taşıyan sen;
Daha güzel günleri arayarak
Gün be gün yaşayan ben.
Dedem hey gidi heyyy..diye başlardı sözüne;
Çocuğum düpedüz yabancı özüne.
Çok çabuk değişiyor beden;
Ancak dün de benim,bugün de ben.
İşsizlik narasıyla kiminin küfürüne
Kimi gün be gün işte,
Elde var sıfırına.
Kazansa ne olur sanki! meteliği, mangırı
Evde kadın dırdırı, çocuk zırzırı
Yolda komşu gırgırı
Ne kaldı geri
O an düşünüyor insan... Ulannn...
Feleğin beş parmağının izi mi geriye kalan.
Bu dünya yalan, Bu dünya yalan
Üsküdarı geçmiş
Atı alan...
Biri pavyonlarda..
Akşam sekiz sabah beş vardiyasına
Sabaha karşı yarı ayık dalmış hülyasına
Diyecek yok yaşadığı dünyasına
Günübirlik sevdasına
Leylasına...
Ohhh yavrum ohhhh....
Kazansın baban, sen de aban..
Hiç yok mu senin kazanmaya çaban
Heyy gidi hey balaban...
Güzelmış araban...
Başka bir sayfasında hayatın
Ne çok düşleri, olur olmaz, zevatın
Bir günlük izinle evde kariya çalım satın
Kederi öylece atın, atın
Ve durmadan yatın...
Keyif çatın..
Amaaaannnn... Bu ne beehh...
Eften püften, saçma sapan ve zırva...
Biri mutlu biri gezen kadavra
Bu hayattakiler palavra...
Bunu kavra...
Mavra, mavra...

İbrahim Cuma

Esra Kız

Kalbe giden yolu, gülücük açar.
Sen gülünce yürek güler Esra kız..
Kafesteki kuşlar umutsuz uçar.
Can kuşuna umut saçar Esra kız

Doktorumun gamzesi tek, gönlü pek.
Bu hastane özleyecek seni çok.
Günü gelen çeker gider çare yok.
Çaresize çare bulur Esra kız...

Yardım eder insanlara, bıkmaz o
Hastasının umudunu yıkmaz o
Zenginliğe fakirliğe bakmaz o
Ömrü insanlığa adar Esra Kız...

İbrahim Cuma

Eşimle Bir Ömür

Anlamalı bakışın yakışmış gülüm.
Gözlerine nasıl bakabilirim?
Sensizlik bu cana öyle bir zulüm,
Gönlüne ben nasıl akabilirim.

Böyle başlamıştı duygu rüzgarım
Yarına ekilen sevgiye varım
Rabbimden mutlu bir yuva umarım
Karşına bu sözle çıkabilirim

Göz bulutlarımdan şimşekler çaksa,
Sağanağa dönüşüp gönlüne aksa,
Seni serinletse, beni de yaksa,
Bir ömür gözyaşı dökabilirim.

İnsaf et bu yaşlar sevinçten olsun.
Lütfünle yüreğim huzuru bulsun.
Bir sözünle bir can daha kurtulsun
Sözüne canımı atabilirim...

Bak söz verdin şimdi, düşünümüz var.
Damla damla hayal yarına akar.
Teslim al kalbimi ey sevgili yar.
Bu ömrü peşine takabilirim.

Artık senin oldum, sen de benimsin.
Hayata tutunan güçlü yanımsın
Gönül tahtımdaki yüce hanımsın
Yarına huzurlu bakabilirim.

Şimdi iki oğul, bir kız bir de biz.
Uzak olsun kem söz, nazar olan göz
Rabbimden mutlu bir hayat dileriz
Yarınları güller dikebilirim.

Şimdi çocukların mürüvvetini
Nasip etse rabbim bu servetini
Bilmediğim ömrün akıbetini
Rabbimin izniyle çekebilirim.

İbrahim Cuma

Evde Kal

Koynunda ölüm taşımak!
Sinsi bir canı misali;
Saplamak damla damla...
Kör etmek umutları,
Nefes için nefessiz bırakmak yani!

Affeder mi yaratıcı?
Masumların rabbi affeder mi?
Masum ölümlere sebep olanı
Sorumsuzca hayat alanı?

Evde kal o zaman!
Dağıtma ölümü;
Çileyi, hasreti dağıtma.!
Âteş atıp bedenlere
Ölümlerle soğutma...

İbrahim Cuma

Ey gençler!

Mart kapıdan baktırır; Çanakkale martında.
Tek yürektir milletim kurtuluşun şartında.
Umutlar dile gelir, Dumlupınar sırtında.
Ey gençler! Vatanımız ilkbaharda doğmuştur.

Çanakkale martında çılgın esen bir rüzgar
Yurda oksijen verip kahpe oyunu boğar
Ardından doğan güneş, o gün umutla doğar
Ey gençler! Vatanımız ilkbaharda doğmuştur.

Samsunun mayısında çiçek açar umutlar
Erzurum Sivas derken göçtü kara bulutlar
Nisanda kutlu meclis doğum gününü kutlar
Ey gençler! Vatanımız ilkbaharda doğmuştur.

Yirmi üç Nisan günü yağmur gibi çocuğum,
Damla damla yarına olur nazar boncuğum.
Onlar ilkbaharımda, en güzel tomurcuğum
Ey gençler! Vatanımız ilkbaharda doğmuştur.

İlk baharın ilk yazı berekettir her zaman.
On dokuz mayıs günü gençlerime armağan
Emanettir sizlere geçler bu cennet vatan
Ey gençler! Vatanımız ilkbaharda doğmuştur.

İbrahim Cuma

Filistin

Yıllar yılı bağrımızı dağlayan
Bir yaradır hep kanıyor Filistin!
Bomba yağan diyarda kan ağlayan
Bir yangındır ve yanıyor Filistin!

Gövdesini siper edip zulüme,
Gencecik bedenler gitti ölüme...
Gafiller göz yumdu bu kör düğüme
Siyonizm'e adanıyor! Filistin!

Ümmeti ümmete kırdıran güçler,
Yüzyıllardır ümmet kanına açlar.
Bu yaraya درمان olmaz ilaçlar.
İslam İslam budanıyor Filistin....

İspanya'da, Almanya'da Rusya'da,
Mazlum iken zalim oldun dünyada,
Siyonizm'le gördüğün o rüyada,
Günden güne paylanıyor Filistin.

Ah! Osmanlı, gönüldesin, serdesin...
Ümmet zulüm görürken sen nerdesin?
Sen olmazsan zalime kim dur desin?
Geçmişini hep anıyor Filistin..

Filistin ki, ümmet için imtihan...
İmtihani geçmeli her Müslüman.
Affolur mu bu zulüme göz yuman?
Bayrak bayrak sallanıyor Filistin...

İbrahim Cuma

Gafilin Gözyaşları...

Artık köpürme, çekil kabuğuna deniz...
Toprağında gözyaşları olabilir!
Son sözümü söylemedim bak henüz,
Çekilersen hıçkırık son bulabilir...

Dalga dalga geldiğinde,
Köpürerek git!
Yeter!
Zaten senin her gelişin,
Ayrılışından beter...

Bak yine geliyorsun!
Gelme!
Gelme!
Kumsalına akıtılan
Gözyaşlarını alma...

Yanar sonra yüreğin...
Tuzludur göz yaşları,
Diyar diyar gezersin,
Tanır göçmen kuşarı...

Göçmen kuşları tanır,
Ben gibi gafilleri...
Gülerler sonra sana,
Ararsın sahilleri...

Dövme o zaman...
Köpüre köpüre dövme duygularımı!
Çekil git kabuğuna,
Şere serpe bırak ve git!

Yoksa görmüyor musun?
Gafilin biri var kumsalda...
Gözyaşı sindiriyor kumsala gelgitlisinden.
Onun da gelgitleri sen gibi.
Onu da görme aşına olsan da...

Yalnız göz yaşlarını al.
Hıçkıra hıçkıra git...
Götür hıçkırıklarını
Gafilin gözşlarına dokunma gurup vakti.
Ve dönme sabaha...

Dönme ki!
Dönmesin gözyaşları gafilin...
Bu sırrı anma ki
Sinmesin gözyaşları sahilin...

İbrahim Cuma

Gazi, Fatih Gökkaya İçin

Fatih'im, ülkemin puslu yolunda,
Gazilik makamın hayırlı olsun.
Dostların bekliyor nahır yolunda,
Dostlara hayırlı haberin gelsin.

Zor şartların zorlu halini gördük.
Felek çemberinde feleği yorduk.
Güzel günler için hayaller kurduk.
Dostlara hayırlı haberin gelsin.

Okuldan gelince, davarı güttük
Kiriştekin oynadık, güller üttük
Harçlık yok demedik biz simit sattık.
Dostlara hayırlı haberin gelsin.

Anan baban eşin kaygıyla bekler.
Yavruların senle gün görecekler
Dua ile çarpar şimdi yürekler.
Dostlara hayırlı haberin gelsin.

Geri dön de tek tek hain temizle.
Oyun olmaz göster bu lkemizle
Memleketin zor yükünü omuzla.
Dostlara hayırlı haberin gelsin.

Rabbim gazimizin derdine şifa.
Çocukluktan beri sürmedi sefa.
Evlatları için can ver bu defa.
Dostlara hayırlı haberin gelsin...

İbrahim Cuma

Geceler...

Geceler...
Boğun yüreklerin yarasını,
Aydınlık sağıın sabaha dek...
Her sağıım boyasın,
Boyasın da ağartsın
Zifiri karanlık karasını...

Geceler...
Karardıkça sığınılan,
Sığındıkça kahredilen mekan...
Yorgun sevdaların prangası mısın?
Bağlandıkça yürekleri yakan...
Bağlandıkça şimşek gibi çakan...

Geceler...
Karanlığı kadar masum,
Karanlığı kadar bahtiyar...
Büyük aşkların sessiz sığınağı,
Aşkların tarihi kadar ihtiyar...

Geceler...
Suskunluğu kadar sırdaş,
Derinliği kadar büyük...
Bilinmez ki müsebbip,
Karanlık mı?
Sevdalar mı yük...

İbrahim Cuma

Gel Artık....

Bir gurup vakti;
Deniz mavi, ufuklar kızıl.
İki tabure, bir masa;
Dikmişim gözlerimi sonsuz maviye
Beklemişim gelmeyeceğini bile bile.
Güneşi göndermişim ardından;
Gözlerin kadar sonsuz,
Gidişin gibi zamansız kararmış dünyam...
Dağları aştığını izlemişim güneşin
Sana ulaştı mı bilmem?
Bekledikçe uzadı gece.
Deniz solgun,
Yüreğim durgun...
Bir enkaz bıraktın öylece,
Hayata kırgın...
Yakamozlar bile küstü geceye.
Yıldızlar sustu.
Ay, çekildi bulutların ardına
Yüzünü astı.
Yalvarırım çık gel artık
Mahzun koma geceyi
Durgunluklar bitsin artık,
Ateş sarsın bacayı...

İbrahim Cuma

Gençlik

Yüreğin ateşinde sevgi erir, ve donar.
Özlemler buhar olur mayıs yazı deminde...
Gözlerin buğusuyla şimşekleyen bulutlar,
Yine biten bir aşkı beklentisizce kutlar.

Hayaller yudumlarken yarınların düşünden
Yorgun düşer vücudun, bu yutkunma işinden...
Faturası ödenmiş gençliğin cümbüşünden
Yine biten bir aşkı beklentisizce kutlar.

Günün derin yerinde yere basmaz yüreğin
En yüce dalgalarda onsuz esmez yüreğin
Durgunluk gizeminde yine susmaz yüreğin
Yine biten bir aşkı beklentisizce kutlar.

İbrahim Cuma

Giden Sen Oldun

Canımdan yakındın, gönül köşküme
Sürüne sürüne giden sen oldun
Ben ummazdım senden Allah aşkına
Görüne görüne giden sen oldun

Sana sadakatte kusur mu ettim?
Görev yükledin de fütur mu ettim?
Maziye gömdün de gurur mu ettim?
Derine derine giden sen oldun!

Çamur atan oldu önce sen kandın
Fitneye fesada hemen aldandın
Her yüzüne gülen hal bilir sandın
Arına arına giden sen oldun

Artık gitme demem git güle güle
Mutluluklar sana, bana da çile
Gönül koymam asla dönmesen bile
Koruna koruna giden sen oldun...

İbrahim Cuma

Gurbet İşçileri

Bir kat yatak ile bir kese tütün.
Alıp ne hayaller peşine düştük
Gurbete gitmesek halimiz çetin
Nerden çağrıldıysak oraya koştuk

Nerde inşaat var orda amele
Buz gibi demirler ördük temele
Alıp kerpeteni çekip besmele
Yevmiye hak edip mutlu olmuştuk.

Yağmur yağ olmasa, keseri alıp
Örülen demire yapardık kalıp
Yanık sesimizle türküye dalıp
Sıla özlemiyle hayal kurmuştuk.

Kalıbı çatinca döktük betonu
Var mıdır bilmem ki bu işin sonu
Her günün sonunda yakıp tütününü
Sılayı arayıp hatır sormuştuk.

Soğuk betonlarda serili yatak
Üstüne uzanıp bir keyif çatak
Feleğin bizlere vurduğu kötek,
Dertleşip uykuya öyle dalmıştık.

Kimi evli barklı çocuğun özler.
Hanımın sitemi içinde sızlar.
Çocuklar babasız bir tat almazlar.
Bayramdan bayrama izin almıştık.

Çocuklar okusun rezil olmasın,
Feleğin tokadın bizden bilmesin
Hiçbir çocuk böyle yetim kalmasın
Bizler hayattayken yetim vermiştik.

Rabbim ekmeğimin peşine düştüm
Ne düzgün bir baba ne de bir eştim.
Kaderin peşinde ne dağlar aştım
Bu fakir hayattan kurtulmalıydım.

İnşaat ehlinin halleri böyle
Haberleşemedim bu ay da köyle
Gidersen o yâre bir selam söyle.
Eşten dosttan böyle haber almıştık.

İbrahim Cuma

Göliek

Hasretinden ölmek mi kader?
Yar yolunu gözlemek mi ?
Taşa, toprağa, dağa, ovaya
Haykırmak mı yokluğunu?
Aramak mı Göliek?

Yollarına taş kesilen gözümden;
Akıttım gönöl suyumu
Oluk oluk aktıkça;
Kuraklığına yüreğim;
Çatladı Göliek .

Taşa dönen toprak misali,
Yokluğuna kurudum.
Sarıp dökülen yaprak misali;
Döküldüm dermansızca...
Dermansızlığıma düştü
Hayalin Göliek!

Çık gel artık gittiğin yerden
Kan kırmızısı güller açsın yanaklarında!
Sol yanımdan uçuşan kumrular;
Can versin umutlarıma Göliek
Can versin ..

İbrahim Cuma

Gölüşün Bayramlığım...

Yüreğimde çocukça kıpırtılar
Yanıbaşında sen....
Ruhumda mutluluk rüzgarları,
Huzurum gölgen...

Bayram sabahım mısın?
Günün şekeri tadında...
Mutluluğum gizli sanki
Varlığının adında...

Hadi tekrar tekrar dağıl
İçimdeki payeme...
Bayram sabahınca yığıl
Huzur dağıt bünyeme....

Biter mi ki ruhumda,
Bakışına hayranlığım?
Unutma her cenanımda,
Gölüşün bayramlığım...

İbrahim Cuma

Güzel

Al garibin çiçeğini,
Sevene hor bakma güzel.
Aşıkların yüreğini,
İnsaf eyle yakma güzel

Çiçeğin dili doğaldır.
Sevgiliye arz-ı haldir.
Hal bilmeze aşk zevaldir.
Bu dili sen yıkma güzel...

Aşıkların hali nice.
Sevilenler candan yüce.
Can dayanmaz ki bu güce
Canı sen bırakma güzel...

Sevgi öyle su misali.
Tertemiz bir duygu hali.
Bunu bilir tüm ahali
Boz bulanık akma güzel...

İbrahim Cuma

Güzelsin...

Güzelsin...
Bu sebeple özelsin.
Çevrendeki gariplere insaf et de,
İnsafınla onların da, moralleri düzelsin.
Aşk sevende güzel; can bedende güzel
Bil ki çaresizlik, kaybedende güzel
Sensiz geçen her bir güne
Sabreden de güzel.
Ben de güzel...
Bende güzel...
Aşk sevende güzel...
Böyle güzel sevgilinin,
Sevgisin öven de güzel
Bunu bil sevgili! Sen de güzel...
Sende güzel, sevgine güven de güzel...

İbrahim Cuma

Hak, Bilenin Hakkıdır

Biz birliğe saf tutarken
Husumeti hak bilenler!
Unutmayın gün batarken;
İyi güler son gülenler...

Hakkı bilmese de yapın
Hakka açılacak kapın.
İsterseniz haktan sapın!
Hakkı bilirmiş bilenler...

Zalimi Allah affetmez,
Terörü kimse unutmaz
Bil ki bu iş maya tutmaz
Affetmez haksız ölenler.

Eğer yeter ise çapın,
Hakkı bil ve hakka tapın!
Faydasın bulur bu hapın...
Doktoru haktan olanlar...

Herkes sever bu vatani,
Düşman bekler her hatanı,
Kanlı kefenle yatani,
İncitmez hakkı bulanlar...

Kardeş kardeş yaşamak var.
Başı cepte taşımak var.
Kör yarayı kaşımak var,
Kaşımaz haktan olanlar...

Aşağılıktan aşağı,
Semiz atlara kaşağı,
Emperyalizmin uşağı
Olurmuş hakkı çalanlar...

Başbaşa karşı gelemes
Bu millete nam salamaz
Yeryüzünde yer bulamaz
Kayboldu karşı gelenler...

İçimizde hayın varsa,
O zaman yıkar, yıkarsa
Bizden çıkar ne çıkarsa
Baş verir başka yılanlar

Türk'ü, Kürt'ü, Çerkez'i bir
İnsani değil ki kibir
Leke tutmaz asl-ı kebir
Aslına layık kalanlar...

Arz-ı mevut, arz-ı mevut,
Parçala yut, parçala yut...

Hakkın olur hakk-ı sükut
Doğru olur tüm yalanlar...

İbrahim Cuma

Hakka Yalvarış...

Kadere hakimsin, varlık nedenim.
Acaba günahım nedir ki benim
Nefesime bile, hükmetmeyenim
Senin zaten bu can, fani bedenim

Eninde sonunda yollar sanadır.
Ruhu tenden kopan kullar sanadır.
Lale, sümbül bir de güller sanadır.
İşte sana teslim, yani bedenim.

Ben miyim hasta kul? Müsebbip mi sen?
Emrine amade zaten bu beden...
Ne olur günahım, sen ol affeden
Mülk de sana teslim işte bedenim

İnsanlar dünyaya misafir gelmiş.
Yalan dünya bize, bir gurbet elmiş.
İnilen duraktan Azrail almış,
Mahşerde verilen yaşta bedenim.

Yarabbi kulundan al hırsı verme!
Altın, akçe, para; mal hırsı verme!
Nefsinin kölesi kul hırsı verme!
İşte son yatılan taşta bedenim...

İbrahim Cuma

Haksızlığa Tek Yürek Olmak...

Ayrı ayrı anladık
çocuk ölümlerinin sebebini...
Birlikte Tek Yürek olup
Haykıramadık emperyalizim zulmünü
Kahrolduk, Kahroluşumuzu içimizde yaşadık.
Bir başımıza değıştirmedik gerçekleri
Birer birer savrulduk tarih iklimine,
Birer birer yok olacağımızı Bile Bile...
Tek Yürek olmalı haksızlığa
Tek vücut Tek gönöl
İşte o zaman dur denir haksızlığa.
El ele Gönöl gönüle,
O zaman istemesek de,
Tarih taşır bizleri Sonsuzluğa...

İbrahim Cuma

Harcamak ve Harcanmak

Ne harcadık, ne harcandık faraza!
Dostlar bizi divane mi sanıyor?
Mal, mülk ,aşk meşk bu dünyalık hakeza,
Deli gönül hak yolunda dönüyor.

Dünyalığa meyil vermek boşuna
Nefis fani, gönül kani yaşına...
Değer mi ki dünyalık telaşına?
Değer sanan gerçekten aldanıyor!

Bu alemde her şeye bedel biçen,
Dünyalık görünce kendinden geçen,
Baki varken fani alemini seçen!
Bakiyyede ebediyyen yanıyor...

İbrahim Cuma

Hayat Arkadaşıma

Dün gibi yoluna titreyişim,
Dün gibi haykırışım sevdamı...
Dün gibi Halil'imın, Ahmet'imın, Ceydam'ın
Gıdısını öpüşüm kucağında..
Ve dün gibi sana kurulmuş hayaller,
Sana yazılmış şiirler, gece yarıları...

Ne çabuk geçiyor değil mi
İnsan sevgiyle yaşarsa...
Ne çabuk geçiyor,
İnsan umutlarına koşarsa.
Hedef ne yakın oluyor
Aşkla, huzurla ve inançla;
Birlikte yürüdüğünde...

Ömür dediğin nedir ki gülüm
Adanmadı mı yoluna?
Heyecanla adandı,
Umutla adandı,
Sevda ile adandı.
Her adımında çırpındın sol yanımda,
Her sabah uyandım sana...
Ve her baharda yeniden doğdum sevdama...

Mührünü ne güzel vurdun yıllarıma,
Akıp gitti huzurla yarınlara
Fırtınalı oldu bazen fermanın,
Savruldum çaresiz..
Yağmurlu oldu bazen
Bereketine doyamadım...
Ayaz oldu dondurdu sana yeniden,
Ve yaz oldu, yandırdı yüreğimi sevdana...
Çeyrek asır olmuş
Doyamadıklarına...

İyi ki doğdun
İyiki varsın yanımda ...

İbrahim Cuma

Hayata Tutunmak

Gerçek... hiç yanlış olur mu?
Çalışan darda kalır mı?
Şendeleyip düşmek var da;
Düşmeyen hakkı bulur mu?

Hayata öyle tutkuyla,
Tutunmalı pençe pençe...
Her anımıza katkıyla,
Yaşamak düşer her gence...

Bu toprağa tırnak tırnak,
Var gücüyle iz bırakmak,
Gerekirse o güneşi
Lamba yapıp göğe takmak...

Hayat bedava mı olsun?
Yanında da kahve gelsin!
Hal bilenler kendi bilir,
Hal bilmeyenler de ölsün.

Var mı böyle bir mutluluk
Böyle hayat, nede soluk
İyi, kötü, namert ve mert
Bu dünyada hayat buluk...

Ne basite almalıyız,
Ne altında ölmeliyiz,
Her dem kıymet bilmeliyiz
Ve.. Daima sevmeliyiz...

İbrahim Cuma

Hazan mı yoksa?

Gökyüzü utangaç,
Yapraklar solgun...
Boynu bükük dağların,
Havası durgun.

Hazan mı yoksa?
Kış mı geliyor?
Yemyeşil dünyanın,
Rengi soluyor...

Sesi kısık pınarların,
Kuşlar nerede?
Tilkiler öksüz geziyor,
Sahipsiz derede...

Bende de aynı mevsim,
Gözlerim dolgun.
Aynalardayım şimdi,
Benzim solgun...

Gözüm pencerede,
Cephemde yollar.
Benim yalnızlığımı,
Acep kim kollar?

Hazan mı yoksa?
Kış mı geliyor?
Sensiz bakan göze,
Yaş mı geliyor?

İbrahim Cuma

Hizmetkâr Olmak

Görev rozetimi gönlüme taktım.
Safsataya değil işime baktım.
Yaptığım her işten alnım ak çıktım.
Hakkın yarattığı hizmetkar kulum

İbrahim Cuma

Ilgaz Türküsü

Düziçi'nden Ilgazlara
Gelinir mi gelinmez mi?
Evde halden bilmezlere
Kıymetimiz bilinir mi?

Delinir mi, delinir mi?
Ilgaz dağı delinir mi?
Yalçın dağların yüreği
Ortasından bölünür mü?

Tüneli delen işçiler
Çalışırken piknikçiler
Başka işi bilemem de,
Mangalcıyken teknikçiler.

Yağmur yağarsa yevmiye
Boşa gider acep niye
Boş kalanlar gün boyunca
Özlem duymazlar mı köye

Tünel uzun yıllar alır,
Kıvrım kıvrım yollar alır.
O yâri er alamazsam
Geç kalırsam eller alır.

Delinir mi, delinir mi?
Ilgaz dağı delinir mi?
Yalçın dağların yüreği
Ortasından bölünür mü?

Çizgi beyaz yolu kara
Tünel açmışız dağlara
Yâre yolumuz çıkmazsa
Kara bağrım olur yara

Çankırı'dan Kastamonu
Var mıdır bu yolun sonu
Rampasına can dayanmaz
Yük çekenler bilir bunu...

Delinir mi, delinir mi?
Ilgaz dağı delinir mi?
Yalçın dağların yüreği
Ortasından bölünür mü?

İbrahim Cuma

İmam Hüseyin

Uyudum uyandım özledim seni
Oyuna mı geldin imam Hüseyin
Kufe yollarında gözledim seni
Oyuna mı geldin İmam Hüseyin

Sen gidince Kerbela'ya kan düştü
Gözlerimden yıllar yılı can düştü
Kufe yollarından bir sultan düştü
Oyuna mı geldin İmam Hüseyin

Bin dört yüz yıl geçti acın dinmedi
Yüreklerde yanan ateş sönmedi
Hiçbir kavim Ehlibeyt'çe yanmadı
Oyuna mı geldin İmam Hüseyin

Hak Muhammet sancağı var elinde
Kafileler bekler seni ilinde
Pusuya mı düştün Kufe yolunda
Oyuna mı geldin İmam Hüseyin

İbrahim Cuma

İnsafın Olmaz Mı Senin?

Yüreğimde garip sızı
Öldürüyor yarin nazi
Vurma artık kafir kızı
İnsafın olmaz mı senin

Karlı dağın yolu yokuş
Yarin entarisi nakış
Derde koyar masum bakış
İnsafın olmaz mı senin

Elin pamuk gözün fıstık
Dudağın bal yüzün bastık
Bana ak gerdanın yastık
İnsafın olmaz mı senin

Senin boyun selvi söğüt
Yürü yuvaları dağıt
Gamzene gömülen yiğit
İnsafın olmaz mı senin

İflah olmaz mı sevenin
Yok mudur imanın dinin
Yakıyor nazın nazenin
İnsafın olmaz mı senin

Anam istesin ölürüm
Hayattan nasip alırım
Kırk yıl koynunda kalırım
İnsafın olmaz mı senin

İbrahim Cuma

İslahiye'm

İslâhiye'm beş vilayet arası
Antep'ten Hatay'a yol İslâhiye'm
Üzüm, incir, biber ekmek parası
Kiraz, nar, elması bal İslahiye'm

Sekiz yıl önceydi hizmete geldik,
Gün oldu üzüldük, gün oldu güldük.
Biz seni gerçekten memleket bildik.
Gidiyoruz hoşça kal İslahiye'm

Davullar çalınır neşesi kalır.
Düğünde ağalar yerini alır.
Yani İslahiye'm keyfini bilir
Kaşo'yla davulu çal İslahiye'm

Fevzipaşa Hanağzı'nın yeline
Hınzırlı'nın kıvrım kıvrım yoluna
Tahtaköprü barajının gölüne.
Yolum düştü benimle gel İslahiye'm.

Yesemek'te gördüm büyülü taşlar,
Tanrılar, Figürler ve aslan başlar...
Böyle Haydar Emmi'yle arkadaşlar
Ününü dünyaya sal İslahiye'm

Şahmaran dağından Tilmen'e kadar,
İslahiye'm her yerin tarih kokar.
Saymaya çalışsam daha neler var...
Ziyaret merkezi ol İslahiye'm

Kayabaşı Hasan Lök başka güzel
Ova beldeleri kendine özel
İdilli, Köklü'ye pikniğe bir gel
Hafta sonu keyfi al İslahiye'm

Anlatmakla bitmez başka bir diyar
Giden eksik kalır kalan bahtiyar
İslahiye'm altın, yirmi dört ayar.
Bizdeki anısı bol İslahiye'm

Çalıştığım yıllar hizmetle geçti
Bu hizmet başımda altın bir taçtı
Velhasıl görevim ufkumu açtı
Hizmetim mutlu bir hal İslahiye'm

Hizmetimde asla kusur etmedim.
Eğer işim çoksa o gün yatmadım.
Koltuğa gerilip keyif çatmadım.
Anılarım sende bil İslahiye'm

Bilen bilir bilmeyen kendi bilir.
Biraz insaf varsa kendine gelir.

Sağlam dostlar gönlümüzde yükselir.
Gönlümde yerini bul İslahiye'm

İbrahim Cuma

İslam Bunun Neresinde?

Allah kula akıl vermiş, Kul tövbeyi bilsin diye.
O Hak peygamber göndermiş, kul ahrette gülsün diye.
Ol Muhammed yol göstermiş, Hak yolunu bulsun diye...
Kul yolundan sapar ise, İslam bunun neresinde? ,

Dini dile dolamakla, Müslümanlık olur mu ki?
Tükürdüğün yalamakla, Kul Allah'ı bulur mu ki?
Uç kuruşluk menfaate, rabbim unutulur mu ki?
Kul unuttur sapar ise, İslam bunun neresinde?

Namaz kılıp oruç tutmak, zekat verip hacca gitmek,
Kelime-i şهادeti, hepsine anahtar etmek...
Hem dünyanın hem ahretin, her an hayalini gütmek...
Boş hayaller kurar isen, İslam bunun neresinde?

Allahın rızası için ibadeti etmek gerek,
Yoldan sapan bir kul olmak, dayanır mı buna yürek?
Kul rızası kazanmaya, çalışana da bildirek...
Kula kulluk eder isen, İslam bunun neresinde?

Dünyada yer edinmedim, İbrahim'im, namım yoktur.
İbadetim azdır rabbim, düşündükçe gamım çoktur...
Yalvarırım rabbim sana, yalvarmak kuluna haktır...
Yalvarmayıp yakarmasak, İslam bunun neresinde?

İbrahim Cuma

İyi Ol Bugün

Geçici makamda bu halka şevkat,
Koltuğun hakkıdır sevabı kat kat...
Vatan evladıysan elinde fırsat...
Garip gurebanın beyi ol bugün...

Kötüyü gösterip iyi olmazsın.
Kucaklarsan halkı, bir gün solmazsın.
Tarih çöplüğüne erken dolmazsın
İçi sevgi dolu kuyu ol bugün....

Dönersen sadece hak yoluna dön.
Kibiri bitirir hakka giden yön.
Haksızlığa yan da, hakikate sön...
Hak yolunun hızlı tayı ol bugün.

Öbürü böldüyse, birleştir sen de.
Çarpma bölme topla, gürleştir sen de.
Boş konuşmak kolay, zorlaştır sen de.
Durulmuş berrak bir kıyı ol bugün

Parlasın başında imanın nuru,
Hizmet heyecanı, hizmet gururu
İki çift lafım var, yılmadan yürü.
Çorak toprakların suyu ol bugün.

Güçsüze el ayak, güçlüye kardeş,
Zalimlere kalkan, haklıya bir eş...
Hak yolunda giden herkesle birleş
Masum umutların köyü ol bugün...

Halka kazandıran tüm yolları aç.
Yurdu mamur etmek olmalı amaç.
Dertlilere derman hastaya ilaç,
Yorgun fikirlerin çayı ol bugün...

Bilerek bir insan etmemeli ah,
Yetim boynu bükük gezerse günah,
Kulluğuna sadık olduğun Allah,
Razı olur senden iyi ol bugün

Taş yerinde ağır yerini hep bil,
Zarar vereceğin meydandan çekil.
Kazanç mutluluksa sermayen akıl
Seven gönüllerin payı ol bugün...

İbrahim Cuma

İz Bıraktınız.

Kaderimiz çekeriz.
Severiz aşk ekeriz.
Yeter be! olma keriz.
Gözü kara bir eriz
Zamanına bırak iz.

Güçlüsün, adilsizim.
Zannetmeyin dilsizim.
Memleketsiz ilsizim.
Farkımız yok ben sizim
Kaybolmayacak izim..

Zannetmeyin kaçarız.
Ufkunuzu açarız,
Ne padişah ne çarız
Namus biziz, biz arız.
Sanata kalsın bu iz.

İbrahim Cuma

Kahpe Oyun...

Garbı saran kahpe, sinsî planlar,
Ümmeti sömüren dînsî yalanlar,
Bunu farkederek, ki âlem-i İslâm,
Oyun kuran başka, başka solanlar...

Gidenler can mıdır, akanlar kan mı?
Şu göğsüne yükselen nur mu, insan mı?
Şehadete şahit, ki cümle âlem...
Mehmedin bu azmi oyuna isyan mı?

Sömürene uşak bu teröristler,
El ele verirse mutlaka biter.
Dört baştan sarmışlar, ki millet görür...
Ümmete oynanan bu oyun yeter!

Kimi içimizde yara açıyor,
Kimi yakalanıp kimi kaçıyor.
Keneden haberdar, ki azîz millet!
Temizlemek için tek tek seçiyor.

Haydi, hep birlikte el ele verip
Oynanan bu kahpe, oyunu görüp
Doğruyu görürüz, ki Allah bizle,
Bu oyundan şimdi millet muzdarip.

Gayretle vatânı feyizleyelim.
Yurdu hep birlikte omuzlayalım.
Terör! Terör! Terör! ki herkes bıkkın
Ya Allah! Deyip de temizleyelim.

İbrahim Cuma

Kara Kız

İlk gurbetim, ilk göz ağrım
İkisini sende gördüm
Yıllar geçti yanık bağrım
Aşk kapıma duvar ördüm

O buluşma olmasaydı
Yar aşkımı bilmeseydi
Aşkım yarım kalmasaydı
Olur muydu böyle derdim

Ne güzeller gördüm aman
Kara kızın aşkı yaman
Böyle derde yıllar derman
Olmadı kendimden verdim

Yıllarıma anam yandı
Kız bulur evlenir sandı
Yıllar Kara Kızı andı
Anamı yıllarca kırdım.

Ben yarimde, yarım nerde?
Derman olur mu bu derde?
Yaş geçiyor durduk yerde!
Seni hayaline sordum...

Hayalinle yaşıdıysam
Öyle alsın beni mevlam
Toprak olsun benle sevdam
Mahşerde de sürsün derdim

Belki son bir şans bulurum
Dünyadan nasip alırım
İste dizinde ölürüm
Garibana et bir yardım...

Kavuşmadan ölür isem
Hurileri de istemem
Senden başka yar dilemem
Ben sana ömrümü verdim

İster şimdi gel yanıma
İstersen oku canıma
Ömrüm feda sultanıma
Yoluna ömrümü serdim

Kara kızım alın yazım
Sen olmazsan kırık sazım
Gel de erisin ayazım
Ben seni rüyamda gördüm

Mehmet Ali Ünal derdini anlattı. Ben şiirleştirdim.

İbrahim Cuma

Kınalı Kuzular Çanakkale Zaferi

Bir boğaz harbi ki! destanı bitmez...
Oğluma anlatsam, yüzyıllar yetmez!
Bu kutlu vatanda artık gün batmaz...
Kınalı kuzular, kanlı yazılar...
Dinledikçe her gün yürek sızılar

Batıyı donatan vahşet sarmalı
Yüzyıllarca sürdü! Artık durmalı...
Ümmete uzanan eli kırmalı
Şahadet şerbeti, içen kuzular...
Dinledikçe her gün yürek sızılar...

Size seslenirim, barbar sürüsü!
Bu nesli silemez haktan gerisi...
Cephede gördüğün daha yarısı,
Yeşil sarıklıdan azdır arılar
Dinledikçe her gün yürek sızılar...

İbrahim Cuma

Kızıl Elma 1.bölüm(reçete)

Karanlık geceyi aydınlatmaya;
Bir Ayhan olmalı, özünde maya
İnanıp açmalı eli semaya
Peşine düşmeli Kızıl Elma'nın

Mayayı Ay Hanım kurmuş olmalı
Özüne bir ömür vermiş olmalı
Ayhan'a Aykız'ı sormuş olmalı
Yolunda pişmeli Kızıl Elma'nın

Aramadan önce özüne bir dön!
Düşünde o Aykız vermelidir yön.
Sahralarda donup Sibirya'da yan!
Düşüne koşmalı Kızıl Elma'nın

Öz, maya tutmazsa; düş sadık olmaz.
Yürekten akmazsa; yaş sadık olmaz.
Mayasız bir özde, baş sadık olmaz.
Düşüyle coşmalı Kızıl Elma'nın

Ben hazırım diyen! Reçete burda...
Bir ömür harcanır bak bu uğurda.
Yetmezse bir ömür eğer olur da,
Kabından taşımali Kızıl Elma'nın...

İbrahim Cuma

Kızılelma (2. Bölüm) (uygur Bölgesinde)

Kızılelma deyip çıktık yollara
Gönül gözümüzü diktik yollara
Kanlı alın teri döktük yollara...
Bu yola adanmış ırkımız bizim.

Ufuklarda gündoğusu yönünde
Yetim kaldım Tanrı dağı önünde
Haber saldım kardaşıma sonunda
Çin zulmünü söyler türkümüz bizim.

Er dalım var dedim Türkmen elinde
Zalimleri boğar kendi selinde
Saguları duyar Aykız dilinde
Tekrar imar olur barkınız bizim

Destan destan dillendirir er dalım
Dilden dile anlatılır bu zulüm
Dedem Korkut'tan öğrenince ilim
Gün yüzüne çıkar farkımız bizim...

Anayurttan eser ata yurduna
Çin yurdunu yıkar şanlı fırtına
Bayrağımı Tanrı Dağı sırtına
Sonra tekrar döner çarkımız bizim

Kızıl elma kızıl yurttan salınır
Metehanlar çıkar ordan alınır
Bu uğurda defalarca ölünür
Çin seddinden yüce börtümüz bizim....

İbrahim Cuma

La İlahe İllallah

Vara yoğā hakimdir.
O cömerttir kerimdir.
Müminlere rahimdir.
Yerler, gökler der vallah
La ilahe illallah...

Benim rabbim muktedir,
Her türlü yürekdedir.
Bilmeyenler yoktadır.
Yerler, gökler der vallah
La ilahe illallah...

Müminlerin bezminde
Aşıkların azminde
Şairin bu nazmında
Yerler, gökler der vallah
La ilahe illallah...

Hakka ve hakikate
Yönel düşme gaflete
En sonunda rahmete...
Yerler, gökler der vallah
La ilahe illallah...

İbrahim Cuma

Müjde Var...

Bir fırtına koptu, haydi ya Allah!
Hakka uçan kartallara müjde var...
Mazlumların hakkı huzur ve refah,
Solgunlaşan hayallere müjde var.

Zalimlerin hesabı var zulümle,
Bizim hesabımız akliselimle
Bir de hakkın hesabı var kadimle
Hakka dönmüş tüm ellere müjde var.

Allah'ım güç ver bu kutlu nefere,
Hak yoluna çıktı onlar sefere.
Kutlu yolda kavuşunca zafere
Allah diyen gönüllere müjde var.

İbrahim Cuma

Naci Usta Aşkı (agrostij)

Nedir emeklilik? Nedir inzivâ?
Aşk ile verilen hizmet biter mi?
Çanan-ı maarife olmaz ki hevâ!
İnzivâ umarak güneş batar mı?

Uhde-i memurluk belki son bulur.
Susmaz benim hocam, hızını alır.
Tarih O'nsuz olmaz! Ki yarım kalır...
Aşık olan bülbül, gülsüz öter mi?

Aldığı görevden alını ak çıkan,
Şevk ile ardından yarına bakan,
Kamu yararına hep ışık yakan,
Işığı kısmaya ömür yeter mi?

İbrahim Cuma

Nahir Yolu Çocukları

Kamburların bahçesinin alt yanı
Nahir yolu çocukları yurduydu
Kıymetsizdi belki onların canı
Ama hepsi zamanının merdiydi...

Ökkeş abi mahallenin lideri
Murat Can da onun sanki yaveri
Necati, Bünyamin kalmazdı geri
Ama hepsi düzenini kurduydu.

İrfan vardı Erdoğan'ın kardeşi
Ömer, Murat, Kadir, Vedat, Ökkeş'i
Var mı bilmem bu gurubun bir eşi
Ama hepsi mahallede orduydu...

Rıza, Hacı, Yusuf, Mutlu, Dursun'u
Bunlar verdi oyunların kursunu
Zafer, Osman alamazdı hırsını
Ama Dursun hepimizi kırdıydı...

Bizim gurup, güne erken başlardık.
Kamburların portakalın taşlardık.
Koynumuza doldurup da dişlerdik.
Ama zaten bahçe çocuk yurduydu...

Boynumuza kuş lastiği takardık.
Sağa sola öyle lastik sıkardık
Daha saysam biz ne canlar yakardık
Ama kimler kafasını yardıydı...

Nahir yolu karpuzcular geçerdı.
Herkes damper arkasından uçardı
Karpuz çalan yakalanmaz kaçardı
Ama herkes karpuz yedi durduydu...

Güllemizi üğer beşer üterdik.
Ütöldüysek o gün sanki biterdik.
Uç gülleyi on liraya satardık.
Ama bunlar hepimizin derdiydi...

Kiriştekler sonbaharda çıkardı
Herkes onun dönüşüne bakardı.
Sar sar ipi, elimizi yakardı.
Kirişteğe herkes ipi sardıydı.

İlkbaharda uçurtmalar uçardı.
Bizim Sülo atla yoldan geçerdı.
Dirgen Ali Maltepe'yi içerdı.
Gökyüzünde her taraf kasnaklıydı.

Cici Musti inat ama şekerdi.
Suat her oyunda zıllık çekerdi

Hüseyin'den herkes çabuk bıkartdı.
Gürkan da hep, güvercin uçurduydı...

Miccik kelle derdik taşlardı bizi,
Küfür eder anlaşılmazdı sözü.
Deli Bülent mahallenin yıldızı
Attığı taş ne canları yaktıydı.

Karaçarlı Sarı Mehmet nederdi
Her gün üç beş tane keçi güderdi.
Çok güldürür çabucak da giderdi.
Yılmaz ile mahalleye çıktıydı

Üç kardeşlik üçümüz de bir boyda.
Hasan farklı Fatih ben ayrı huyda
Fatih güçte katlıyordu ne fayda...
İkimizi bir edip de yıktıydı

Ali gilde erkenden buluşurduk,
Tüm mahalle, o eve doluşurduk
Sessizce de kaçmaya çalışırdık.
Rabiy'abla hepimizden bıktıydı.

Adem, Musti Ali gilde hep toplan,
Hacı Kopan, Fevzi, İbo, Alpaslan
Hilmi, Hasan, Fatih, Gürkan Fati Can
Yusuf, Bekir, İsmail ve Mutluydu...

Aydınlı hacıyla keçi güderdik.
Çimmek için kepik dama giderdik.
Bundan başka neler neler ederdik...
Hepimize o günler çok tatlıydı...

Ali Paşa lambaya lastik sıktı
Ali Kaçmaz emmi bu işten bıktı.
Bir daha yapınca sopayı çekti!
Tuttuğunu sağa sola yıktıydı...

Gürkan ile Zafer genç yaşta öldü.
Ökkeş'e askerde bilmem ne oldu
Rabiy'abla ardından hakkı buldu...
Başka bilmem daha kim rahmetliydi...

Fakirdik hiç, harçlığımız olmazdı.
Duruma baksak yüzümüz gülmezdi.
Yaşam sevincimiz hiç eksilmezdi...
Bayramlarda mutluluk kat katlıydı.

Hepimiz o günleri arıyoruz..
Günler böyle geçiyor görüyoruz.
Çabuk geçen zamanı yeriyoruz
Zaman sanki uçup giden atlıydı.

İbrahim Cuma

Nasihat

Sen gelince kucak açtı bu alem.
Nankör olup bir tek gönül kırma ha!
Sevgi zemininde kurulsun denklem...
Aşk ile hizmet edeni yorma ha!

Yürü! yollar açılırsa sevgiye,
Çalış, öğren doyum olmaz bilgiye
Aşkla sarıl hayat denen ezgiye...
Yollar yokuş olsa bile durma ha!

Güzel konuş, kem sözlüler kırsa da.
Gülümse hep hayat acı verse de.
Herkesi sev, alem seni yerse de
Kötü düşünceye fırsat verme ha!

Kibirlenen kibirlensin sen uyma!
Kem söz sahibine ait sen duyma!
Herkes doysa sevgiye hiç sen doyma!
Bu hayatta kimseyi hor görme ha!

Gönüllere sevgi ekersen eğer,
Mahsulün kazancı her şeye değer
İşte böyle vazgeçilmez bir eser...
Üretmeden toprak dama girme ha!

İbrahim Cuma

Ne Dersin?

Seni istiyor gönlüm.
Evet! Seni diyorum, seni!
Ne çok sevdiğimi bilmeni...
Zorluklara göğüs gerip amansız,
Bir ömür sevilmeni...

Seni diyorum seni...
Can gibi, canan gibi sevmeli...
Engel tanımayan tutkuyla;
Sadakatin doruğunda,
Aşkın için bir can,
Bir can vermeli...

Sevgimin boyutunu bilmeni
Ne çok istiyorum, bilsen.
Öğrendikçe daha çok sevebilseydin.
Sevip sevildikçe,
Büyüseydin bizim olan umutlar...
Umutlar büyüdükçe,
Yarınlar bizi kutlar...

Zorluklara göğüs gerip amansız
Kollarıma koşmanı,
Mutluluktan coşmanı,
Ne çok istiyorum bilseydin...

Sonsuz bir güvenle,
Sadakatle, aşkla, huzurla...
Her şeyi paylaşmanı;
Bir ömür sevilmeni
İstiyorum senden...

Sen de istemez misin?
İstemez misin umutların yeşermesini,
Dallanıp budaklanmasını,
Heybetlenmesini...
İstemez misin ?
Güzel günlerin bizi kutlamasını?
Seviyorsan istersin...
Ben seni seviyorum ve seni istiyorum.
Ne dersin?

İbrahim Cuma

Olsun

Kimi büyük adam, gölgesi koyu.
Kimi gölgesinde, serindir suyu.
Bir de hazır ise yatanın çayı,
Değme keyiflere, şen olsun bugün...

Boyundan büyüğü budamak gerek.
Budayıp seneye mahsulü görek.
Bir de hazır ise yağlanmış börek,
Yağma keyiflere, gün olsun bugün...

Kimi mahsul eker hakkını bekler.
Kimi semirenin sütünü haklar...
Büyük gölgesinde yatan alçaklar,
Haybe keyiflere, han olsun bugün...

Küçük dimağlardan fikir almadık.
Fikir sahibine kara çalmadık.
Yolda bırakmadık, yolda kalmadık...
Küçük keyiflere dün olsun bugün...

Boyumuzdan büyük olmadık kardeş.
Hiçbir gün namertle olmadık sırdaş.
Baş başa verip de olup fikirdaş
Sövme keyiflere, son olsun bugün

Kardeşin oldukça dostluğun vardır.
Senle paylaştığım her anım kardır.
Dünü inkar etmek ayıptır, ardır...
Böyle keyiflere can olsun bugün...

İbrahim Cuma

On bir Ayın Sultanı Ramazan

On bir ayın sultanı ki, her günü sabır taşı,
Bir kurtuluş fermanıdır on bir ayın sultanı.
Derdi Allah olanların döktükleri göz yaşı,
Akan yaşlara dermandır on bir ayın sultanı.

Ramazanın evveli ki, rahmettir insanlara,
Ortasında mağfirettir, hak aşığı canlara
En sonunda cehennemden kurtuluş müminlere
Anlayana bir irfandır, on bir ayın sultanı.

Miraç ile peygamberin onda hakka erdiği,
Kadir gecesinde hakkın, Kuranı gönderdiği,
Kuran ile ol Nebi'nin halka huzur verdiği
Tüm canlara bir canandır, on bir ayın sultanı

Bu dünyayı hayra yorup kıyam durduk yoluna,
Sabreyledik, yüz çevirdik rabbim dünya malına.
Ey! Yüceler yücesi yar... Yardım eyle kuluna...
Nefsimize imtihandır, on bir ayın sultanı.

İbrahim Cuma

Osmaniye

“Çukurova bayramlığın giyince”
Osmaniye renkten renge bürünür.
Toroslardan, yayla yolu boyunca,
Eteklerden, sahte cennet görünür.

Biz Cebeli Bereketin mirası
Bereketli bir ovanın varisi
Gün doğusu gün batısı arası
Dağlar yayla ova kışla bilinir

Derobası tepeden mağrur bakar.
Çevreyolu Karaçayla bir akar.
Fakuşağı Korkut Ata aşıkâr,
İlim irfan nesillere bir onur.

Akyar, Tüysüz Toprakkale, Sazlıkta,
Zeytin dağda, narenciye düzlükte
Üretimin her türlüşü bizlik de,
Çalışkanlık bu muhitte bulunur.

Cevdetiye bir tarihin kapısı.
Karatepe kiliminde tapusu,
Çukurova beylerinin hepişü,
Üretkenlik kitabında barınır.

Kastabala, Aslantaşı bir gezin.
Sultanı var yedi küpeli kızın.
Kitabelerdeki gizemi çözün.
Bu civarda medeniyet aranır.

Hele bakın Ceyhan nehri boyuna...
Bereketle anılan her köyüne,
Bu can kurban ovasına suyuna...
Bu ovayı görenler hep yerinir.

Çona, Çardak, Tehçi, Çağşak, Dereli
Şekerdere, Serinova, Gebeli...
Bu vadide sağlam köyler sıralı
Yaylaları gören cennettir sanır.

İssızca Kayalı yanında Çağşak
Sırtında al mermer, göğsü al bayrak...
Köylerin üçü de temiz ve berrak.
Gezenler buranın hayranı olur.

Osmaniye cesur yiğit diyarı,
Şalgam, pamuk, fıstık, simit diyarı.
Vara kazanç yoğa umut diyarı,
Osmaniye'yi görmeyen aldanır.

İbrahim Cuma

Osmaniye Şehitlerine

Şahadet şerbeti sağanağında;
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.
Evlatlar yatıyor cennet bağında;
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.

Şahadet müjdesi geldikten beri,
Bu ne sağanaktır nasıl zemheri?
Bir ayda altıncı şehit haberi,
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.

Ali'nin ardından Mehmet yetişti,
Hüseyin ve Fatih hakka kavuştu
Muhammet'le Ali de şehit düştü.
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.

Be ağustos ayı, ağustos ayı
Kasıp kavurmasın Çukurova'yı
Analar bağlamasın kara yazmayı
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.

Kimi babasının ardından baktı!
Ana, baba, eşler ağıtlar yaktı!
Bacının kardeşin dermanı yoktu
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.

Kardeşi kardeşe bu kırdıranlar,
Bilsin ki vatani bekler aslanlar.
Hakkı arzulayan o kutlu canlar!
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.

Bilsinler bu millet doğuştan asker.
İslam'ın askeri şahadet ister.
Bu yolda ölürken, Alla hu ekber.
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.

Üç ağıttan sonra yazmam demiştim.
Yazıp moralleri bozmam demiştim.
Naçar anaları üzmem demiştim.
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.

İbrahim Cuma

Osmaniye'nin Kurtuluşu

Şu Nur Dağlarının Cebel elleri,
Düşman işgaline boyun eğemez!
Zalimin haince kem emelleri;
İman dolu göğüsleri boğamaz!

Gökten ay yıldızlı bayrak inerse!
Çan sesi yükselip ezan dinerse!
Düşman bu milletin sabrın denerse;
Toros Dağları'ndan güneş doğamaz!

Tanklar, toplar korku vermez o zaman.
Can bedende durmaz, dinlemez ferman.
Yeryüzünde yer bulamaz ki düşman
Bulsa da o yere asla sığamaz!

Mehmet Eminlerin konağına bak,
Göndere çekilmiş başka bir bayrak!
Milletin göğsüne saplandı mızrak!
Al bayrağa başka eller değemez!

Ağalar toplandı; bir karar çıktı.
Tek amaç düşmanı yurttan kovmaktır.
Vatanı savunmak kutsal bir haktır.
Yaşamayan bunu kolay bilemez.

Palalı, Hırlağın hanını tuttu.
Kelç'oğlu tanklara bir pusu attı.
Divlimli dağlarda sipere yattı.
Artık düşman burda nefes alamaz!

Aslanın erkeği, dişisi aslan...
Beni de çete yaz Hayta Süleyman...
Şaşırp kalmıştı bu sözü duyan
Rahime'ler şehadetsiz ölemez...

Kovanbaşı Fransız'a dar oldu.
Kanlıgeçit bu millete ar oldu.
Mamure'de Saim Beyler sır oldu.
Bu ovada Fransızlar kalamaz!

Kadın erkek yiğitlik var şanında.
Düşman barınamaz öz vatanında
Cesaret var yarınında dününde
Vatanında namertler nam salamaz..

Şehitlerin diyarıdır vatanım
Helal olsun damla damla al kanım
Tekrar doğsam yine fedadır canım
Felek beni senden ayrı kılamaz

Böyle ne zorluklar yaşandı bitti.
Düşman zor dayandı, erkenden gitti.

Yedi Ocak günü halk bayram etti.
Osmaniye kolay lokma olamaz.

İbrahim Cuma

Öğrencime Nasihat

Yarının bekçisi, can evlatlarım
Kula kulluk eden, beni unutsun...
El etek öpene her gün rastlarım.
Kula kulluk eden, beni unutsun...

Dersi dik anlattım, siz de dik durun
Yaptığım hatanın hesabın sorun.
Vatana aydınlık yarınlar kurun.
Kula kulluk eden beni unutsun.

Adamın hasında yiğitlik vardır.
Doğru dur, adildir ve fedakardır.
Vatan öyle güzel sevgili yarıdır.
Kula kulluk eden beni unutsun.

Gözüne bakarak yalan söyleyen
Kendi hesabına hakkı paylayan,
Fakiri susturup zengin oylayan
Kula kulluk eden beni unutsun.

Makamın var ise halka hizmet et,
Mamur olsun her yer, tektir memleket.
Garibin önünde güvenilir set.
Kula kulluk eden beni unutsun.

Sen kimsin diyorsan, öğretmenim ben,
Yarının sahibi biraz benim ben
Vatan evladını işleyenim ben
Kula kulluk eden beni unutsun.

Son nefese kadar sevgi beslerim
Yurdun yarınını sizle süslerim
Size bıraktığım en son derslerim
Kula kulluk eden beni unutsun.

İbrahim Cuma

Öğret Bana Öğretmenim...

Öğret bana!
Yaşamayı öğret;
Yaşamı taşımayı öğret;
Yaşanacak, her bir aşamayı öğret...

Karıncanın oflamadan sırtlandığı hayatı,
Arıların türkülerle topladığı nebatı,
Her canlıya bahşedilen sanatı
İnsanlığa, hakka sebatı
Kâinatı öğret

Öğret bana!
Doğruyu övmeyi öğret.
Zorluğu savmayı öğret
Zalimi kovmayı,
Sevmeyi öğret...

Sen öğret ki cehalet hiç kalmasın.
Bu dünyada zalime yer olmasın.
Savaşlarda bu çocuklar ölmesin
Tüm bunları öğret bana ne olur.

Ne olur,
Bilmek istediğim kadar bilgiyi,
Sevilmek istediğim kadar sevgiyi,
Hak ettiğim kadar övgüyü öğret.
Yaşamayı öğret ne olur...

İbrahim Cuma

Öğretmen Zirve Yolunda

Biz sevdayı, yüreğimize eklemeyi değil;
Yüreğimizi sevda pınarı yapmayı yeğledik.
Körelmiş beyinleri,sirkeyle saklamayı değil;
Uygarlığın zirvesini kapmayı yeğledik.

Çakmak çakmak gözler aydınlattı yolumuzu.
Yürüdük aydınlık yarınlara hasretle.
Esaret tepeledik yolda nefretle,
Cehalet erittik ayaklarımızın altında...

Bazısı ulaştı amacına körpe dimağların,
Bazısı yanlış yolları seçti.
Bazısı tırmandı tırnaklarıyla zirveye...
Onlarla birlikte yolumuz, zirve yolundan geçti...

Bir elimizde,
Cumhuriyet fidanlarının tohumu;
Bir elimizde,
Çağdaş uygarlığın eğitim güneşi...
Yarınlara attık tohumlarımızı bir elimizden,
Bir elimizde ışık;
Sevda suyu verdik gönlümüzden...

Sevda suyu çamur oldu,
Aktı bazen kör kuyulara...
Hamur oldu bazen.,
Açlara aş oldu.
Karanlığa çakmak,
Zalimlere tokmak oldu...
İrgat sofralarına ekmek oldu.

Bilime ırgatlık ederek
Diktik başımızı ufuklara...
Sonsuzluğun son noktasını
Hedef bilerek yaşadık.
Aydınlığı hedef gösterip
Umut bağladık körpe dimağlara...
Yarınlara sizindir dedik.
Taşıyın bizi aydınlık yarınlara...

İbrahim Cuma

Öğretmenim

Benim.

Öğretmenim.
İstikbale egemenim.
Ben neslini, çok sevenim.
İlme hayat veren cana, benim.
Eğer bir gün yükselirsen; ben gölgenim.
Gece gündüz savaşarak, cehalete son verdim.
Oyunlarda yenilirsen, bil ki sana, canım.
Yokuşlardan düşer isen, kanayanım!
Çarelerin tükenince ağlayanım.
Yüreğimi dağlayanım.
Çare sağlayanım.
Çağlayanım
Canım...
Bilirsin...
Bilirsen sevilirsin.
Bilmezsen de savılırsın.
Esir isen cehalete,
Her meclisten
Kovulursun!
Benden sana bir uyarı!
Sever isen sevilirsin...

İbrahim Cuma

Ömer Panoğlu

Meslek lisesinde ilk görev günüm.
Şımarık bir gence sıkıldı canım.
Bir surat yaptım gösterdim ünüm!
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

Biraz yorulmuştum vakitse öğlen,
Sınıfta sekiyor bir kara oğlan...
Dersi bırak şimdi bununla eğlen...
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

Dedim kul acizdir, bu insanoğlu
Çıkınca dertleştirm yüreği dağlı.
Doğuştan bahtına karalar bağı.
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

Çocuk esirgeme yurdundan gelmiş.
Anladım felekten nasibin almış.
Günü gün ederek teselli bulmuş,
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

Dedim ki yığdım dersimi dinle.
Bahtını değiştir mücadelenle.
O gündür bu gündür anlaştı benle.
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

O kurnazlığından gözleri parlar,
Kıvrak zekâsıyla hocayı zorlar.
Hakkını yedirmez, hemen de gürler
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

Anlatacak bir sürü anımız var da!
Kimi güzel kimi, hile ve hurda!
Gerçi kalsın Ömer kalmasın zorda.
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

Mezun oldu sonra her işe koştu.
Hayatta ne kadar engeller aştı.
Bazen kalktı ama ardından düştü.
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

Askerlikten sonra başladı işe.
Çalışırken bir de üniversite.
Diploma alması sanıki mucize.
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

Dişi tırnağıyla mücadelesi,
Hayata tutunan var mı böylesi
Anlatmakla bitmez ki hikâyesi.
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

İbrahim Cuma

Özel Harekat

Bu millet bir kere yazdı bu marşı
Çakal satın alıp gelmeyin karşı
Türkün azameti inletir arşı
Namerdi affetmez özel harekat...

İnsanı yaşat ki yaşasın devlet.
Böyle bildik böyle gördük adalet.
Kalles pusularla yılmaz bu millet.
İte boyun eğmez özel harekat

Türk oğlu Türk'üm ben bilmem esaret!
Atam Metehan'dan aldım cesaret...
Bastığım toprakta yaydım hürriyet...
Çakal barındırmaz özel harekat

Kurt olmazsa, çakal ulurmuş meğer!
Dağlar utancından boynunu eğer.
Namımız namerdi yerinde boğar...
Dağı yerindirmez özel harekat...

Hedef kızıl elma namustur vatan...
Bayrak dalgalanır okunur ezan
Namerde kalır mı biz varken meydan?
Ölür! yoldan dönmez, özel harekat

Göz diken olursa şanlı bayrağa
Sığar mı sanırsın ovaya dağa
Haber salın varsa, böyle ahmağa
Gözünü sakınmaz özel harekat

Batının köpeği olup vatana
Namerçe halkına kurşun atana
Öyle namusunu peşin satana
Bu meydana vermez özel harekat

Selam olsun benden yedi düvele
Kurta kulak aslana yakışır yele
Vatana göz dikin göreyim hele
Yerde gökte durmaz özel hareka

Mehmet Ali Ünal kardeşimle yazdığımız
Şiirimizi Tüm Özel Harekat personeli
Kardeşlerimize ithaf ettik...

İbrahim Cuma

Özlemlerim Var...

Şafak vaktini özledim,
Zifiri karanlıkları boğan.
Nefreti boğan sevgileri...
Ben seni özledim güzelim...

Tarumar olmuş gönlümün,
Aydınlıkla buluşması gerek.
Sevgine ulaşması,
Sana kavuşması gerek.
Ben seni özledim güzelim...

Ben seni özledim,
Topağın güneşe, yaprağın rüzgâra,
Çiçeğin meyveye,
Şevenin Allaha hasreti gibi...
Ben seni özledim güzelim.

İbrahim Cuma

Padişahım Çok Yaşa

Devletlisin, sen büyüksün, ycesin?
Sana derim padişahım çok yaşa.
şiirimde yazdığım her hecesin;
Gene derim padişahım çok yaşa...

Hata yapmam, sana karşı gelemem?
Koskoca müdürün aklın ĉelemem.
Allah büyük gerisini bilemem.
Bunu derim padişahım çok yaşa...

Kader vardır, yaşanacak yaşanır...
İliminle ulemalar kuşanır.
Seni gören tüm alimler şenir.
ĉalıřkansın padişahım çok yaşa...

İbrahim Cuma

Pislik

Kokmuş çamaşırı saklasan ne ki?
Sağa sola kokmaz kabına kokar.
Temiz yeri varsa, bize de de ki,
Pis esvaba bir gün sinekler çokar.

Pisin deterjanı, pisine göre
Çeliğin ayarı pasına göre
Şeffaflık adamın hasına göre
Adam olmayanda marazlar çıkar.

Marazlı bir bölge temiz değilse
Dört bir yanınıza doktor yığılsa
Merhem çare değil dahi siğilse
Temizse kabuğun kendisi döker.

Can gördüğü yere keneler çökmüş,
Kene yanındaki keneden bıkmış,
Bu yaranın kanı günlerce akmış
Böyle bir yaradan irinler akar.

Bir gün yıkılır bu kokuşmuş putlar
Çöp kutuda durur kokuyu katlar
Gaz toplayan kutu sonunda patlar
Böyle koku bil ki çok yuva yıkar

İbrahim Cuma

Rahmet Et Ya Rab...

Dağlar bereketli bahar rengarenk...
Esnaflar eli açık bekliyor ya rab!
Esnafların hesabı gelmez ise denk;
Bu kriz herkesi yokluyor ya rab!

Esnaflar bu düzenin orta direği
Çiftçinin esnafla atar yüreği.
Rahmetinle yakın etsen ırağı
İşçi hıçkırığının saklıyor ya rab!

Dünya imtihandır inancımız var.
Kolaylaştır bize ey sevgili yar...
Dilersen aleme rahmetin yağar..
Rahmeti kulların bekliyor ya rab...

İbrahim Cuma

Ramazana Ayı

Nefsimize sabır zırhı giydirip,
Şükreyledik hakka, tek yürek olduk.
Fani arzulardan nefsi caydırıp,
Hakka yakınlaşıp huzuru bulduk.

İftarın top sesi ayrı heyecan...
Başka huzur verdi okunan ezan.
Teravihte Allah için buluşan,
Mukabele eden bir sadık kulduk...

Fitre ve zekâtla arınan ruhlar,
Yetimin elinden tutup ferahlar.
Affolsun ne olur rabbim! günahlar...
Yalvarıp sevabın feyzini aldık...

Bu ne güzel aydır bereket, huzur...
Aç kalsa da beden gönüller vakur...
Bayrama da erdik rabbim çok şükür,
Dostlarla buluşup eğlendik, güldük

Nice bayramlara kavuşturun, Rabbim!
Bayramla belayı savuşturun, Rabbim!
Müşriki barışla buluşturun, Rabbim!
Huzuruna aciz bir halde geldik...

İbrahim Cuma

Riyâ

Egoizmin zirvesinde , narsisizme bayraktar,
Ne insanlar tanırım serkeş ve haktan uzak,
Dinleyince sanırım, bu! adalete muhtar
Hilkaten inanırım, riya ne büyük tuzak!

İnsan fitratı öyle, devâsa bir mâcize
Riyâyı anlatmaya arıyorum vecize...
Acımak gerekmez mi yâ rab nefs-i âcize?
Nefs-i zalime gönder adâlet yüklü Burak

Hâle hizmet etmeyen mâziyi affedemem.
Hâli ziyan edersem hak yolunda gidemem.
Kimse zannetmesin ki, ettiğimi ödemem
İrem tabiatınca dünya gerçekten kurak.

Bizi dünya hırsıyla âciz hale düşürme...
Yalvarırım yâ rabbim yolumuzdan şaşırma.
Riya ve gıybet ile haddimizi aşırma.
Bilirim riyâkârlar nasıl olmuştur helak...

İbrahim Cuma

Sahte Cö! Mert!

Şöyle baktım duruşuna,
Heybetli bir adam sandım.
Elim değdi kuruşuna,
Dirdirına zor dayandım.

Hak etmeden yemesini,
Öğrenmiş istemesini.
Kuruşa inlemesini.
Duyar duymaz zor uyandım.

Nerde gördüyse kırmızı
Meşhur olmuştu mızımızı,
Aratmıyordu camızı,
Meralarda ben yayandım.

Boynu kalın boyu kısa
Para yoksa girer yasa
Millet malı da olmasa
O kazanıyor sayandım.

Kazanani kıskanınca
Şöyle bakar ince ince,
Yalancıktan bir sevince
Bakıp da inanmayandım.

Her günü aç parası çok,
İnsanlıktan nasibi yok.
Zannedersin öyle bir tok,
Küçük dağlara dayandım.

Köşkte mi sırçada mısın?
Önde mi arkada mısın?
Üç kuruşun adamısın!
Seni bir adam sayandım.

Herkes yanımda olsun der,
Üç kuruşa boyun eğer.
Sıkıştı mı yalan söyler.
Yalanını anlayandım...

Dini kimseye bırakmaz,
Garibe dönüp de bakmaz.
Kesesinden kibrit yakmaz.
Hayır yapan insan sandım.

İşte dostlar böylesini,
Güçlendirin ensesini?
Sahte cömerdin sesini
Böyle inceden duyandım...

İbrahim Cuma

Sarıkamış'ta

Sarıkamış kışı, boğar güneşi
Andıkça akıyor gözlerin yaşı
Kadere yazılmış Allah'ın işi
Gözyaşları dondu Sarıkamış'ta
Anadolu yandı Sarıkamış'ta

Şehidin kefeni bembeyaz kardı
Onlar can verirken dağlar ağlardı.
Bu kutlu düğünde melekler vardı.
Gözyaşları dondu Sarıkamış'ta
Anadolu yandı Sarıkamış'ta

Yüzyıl oldu hala yaşar bu destan.
Zamanı, mekanı aşar bu destan!
Tarihlere sığmaz taşar bu destan...
Gözyaşları dondu Sarıkamış'ta
Anadolu yandı Sarıkamış'ta

Allahuekber der Allahuekber...
Şahadete giden o kutlu asker.
Ardından sadece "Fatıha" bekler
Gözyaşları dondu Sarıkamış'ta
Anadolu yandı Sarıkamış'ta

İbrahim Cuma

Sen İklumlere Uyma!

Bu ışık huzmeleri
Sükut olur zülfünde...
Yağmurlaşır rüzgarın
Her busesi bu gönle.
Toprak tozar,
Güneş yakar,
Sular akarmış,
Hasret karanlığına
Şimşek çakarmış...

Damla damla düşse de,
Buşegâha damlalar,
Buğulu pencereden,
O yar bakmasın!
Huzmelensin dursun da
Gecenin pası
Karanlıklar
Aydınlığı yakmasın...

Geceler bana özdeş,
Gözlerinse yakamoz,
Mevsimler can geğişir
İklimlerimde...
Hasret kal da bahara,
Beni mevsimden sayma!
Ben her şeye varım da;
Sen iklimlere uyma!

İbrahim Cuma

Senin gölgen Ey yar!

Bir Temmuz gecesinde,
Sen donarken umutlarıma;
Çaresizce şaşakalır
Gecenin avucunda terleyen deniz!
Perişanken dalgalar saçlarına,
Ve izlerken yakamozlar gözlerimi;
Ay kızılığı imrenir yanaklarına.
Mendireğin Offf, Off sesine
Gömülür çaresizliğim.
Mendirek taşları
Zeklenir hıçkırıklarına,
Ve hıçkırıklarımın başlar anaforlar.
Gelgitlerimi eşir alan buzdan silüetin,
Gölge olur ışığıma
Ey yar! Senin gölgen,
Tabiatın toparlanması kadar kanat bana.

İbrahim Cuma

Sensizlik Başladı...

Kızılığını aradım saçlarının...
Denizdeki gün batımı ayarında,
Ve ufukların akşam kızılığı tonunda.
Mora çalan, kızilla yanan saçların...
Dalgaları kiskandırıp
Uzaklaştıkça yakamozlaşan...
Kıpır kıpır titreşip
Kıpır kıpır titreten saçların.
Uçsuz bucaksız deryalara baktım öylece...
Bakışlarına titreyen,
Kıptırlarını aradım yüreğimin.
Dalgaların hırçınlığına bıraktım bakışlarımı
Ufuktaki güneşin çaresizliğine bıraktım.
Sırtını dönüp giden vapurların yüküne,
Başını alıp giden martıların
Kanatlarına bıraktım.
Çaresizce baktım arkalarından.
Gözlerim bulutlandı ufukların üstünde.
Ama bir damla bırakmadım ardından!
Bırakmadıklarımı hapsettim yüreğime.
Memba saflığında kaldı öylece...
Bakışlarımı astığım güneşin batışına yetişip
Yükünü bıraktı omuzlarıma gece!
Çaresizce başlayan yüreğimin atışına
Kapıldı yeni bir bilmece...
Gün bitti,
Sensizlik başladı...

İbrahim Cuma

Serdar'ım

Bir gökyüzüne bakarım saatlerce;
Bir de deryalara...
Biri alıp götürür uzaklara beni;
Birinde kaybederim seni...

Uçsuz bucaksız gökyüzüne sığındığım gibi
Sığınamam denizlere o yüzden.
Sığınamam seni aldığından beri...
Ama her bakışımda!
Kaybolurum yokluğuna öylece...
Kahrolurum yokluğuna Serdar'ım

Sonsuzluk mavisini göklere sığınırım sadece;
Açarım ellerimi ufuklara
Dikerim bakışlarımı hayallerime,
Ve isterim saadetini göklerden.

Bir fırtına kopar o anda
Dalga dalga olur gözlerim.
Hırçınlaştıkça dökülür gözyaşlarım sahillere
Ve bir esintiyle gelip
Dizlerime vuran dalgalar,
Gözyaşlarımı alır yüreğine...

Ne hikmetse gözyaşlarım
Denizlerin yüreğini değil;
Benim yüreğimi yakar Serdarım...
Sevenlerinin yüreğini yakar...

Ateş kırmızısına gömülür o anda ufuklar!
Deryalara çöker yüreklerin ateşi...
Binlerce gözyaşını yutan deryalar,
Gidişinle yutar güneşi Serdar'ım
Gidişinle yutar güneşi...

Denizlerin değil,
Benim boğazım düğümленir o anda!
Ne hikmetse ben yutkunurum gidişine!
Dostların yutkunur Serdar'ım...

Sonra yeniden başlar hıçkırıklarım.
Yeniden kızıla boyanır gözlerim....
Ve yeniden açarım ellerimi semaya
Yalvarırım Allaha senin için...
Kardeşim sana emanet Allahım,
Serdarım sana emanet...

(Bu şiir kardeşini kaybeden Hayriye Hanım ve Kıymetli dostum Mehmet Ali Ünal ile rahmetli Serdar Kılıç' hakkında sohbetimiz sırasında kaleme alınmıştı. Serdar KILIÇ'ın acılı ailesine Allah'tan sabır, merhuma rahmet dilerim....)

İbrahim Cuma

Sevdanın Sahibi

Ellerinden uçmak,
Lütfunla koşmak umutlara...
İstikbali yakalamak el ele
Ferhatları Keremleri Çatlatırcasına...

İstikbal ki sabahın şafağı,
Mehtabın aydınlığı gibi...
İstikbal, içimde kıpırtı;
Nefesimdeki heves gibi...

Anılarımın hasreti,
Şarkılarımın gayesiydi varlığını.
Kaygılarımdı, hayallerimdi...

İstirabı olma anılarımın, şarkılarımın...
Yasağı olma duygularımın, hasretimin
Işık ol, umut ol, heves ol...
Masum sevdanın sahibi ol...

İbrahim Cuma

Sevilmek mi?

Sevilmek mi?
Öyleyse bırakma yüreğini.
Olduğun her şeyken şimdi,
Olamadığın şey olma.

Olmadıklarınla dolu
Olsa da her yer!
Sen sen ol!
Sen ol...
Olduğun ol.

Damarındaki kan ol.
İçindeki can ol.
Sevilmeyen yan ol!
Ama yine de...
Sen sen ol!
Olduğun ol.

Kurul öylece gönül sehpana...
Doğru olanı irdele kendince.
Şaşma doğrularından ama;
Doğrularıyla yaşayan;
Yalnız bir Sultan ol...

Olduğu gibi olmanın cezasına
Katlanma pahasına,
Yaşamak sen gibi...
Başkası olup yanmamak sana...
Ve sehpada bir sultan öldürmek,
Dokunurken donmamak sana...

Yeryüzüne sığmayan cüretler,
Dünyayı kaplayıp göçürülen suretler gibi..
Cesur olmak maşuka...
Ve sarılırken çıkmak ayyuka...

Böylece kibarlığın, lütfun, sessizliğin
Sonsuz bir övgü konusu olacak
Yeryüzünün yedi kat püsküllü beyazlığında..
ve Aşk basit bir görev...

İbrahim Cuma

Sildim Seni

Sen Değilsin beni hüzünlendiren.
Gecenin verdiği burukluk belki de...
Sensizlik değil haaa böyle düşündüren,
Uykusuzluğun verdiği hüzün belki de

Sen vardın bir zamanlar,
Gönlümde sen vardın.
Kalbimde sen...
Damarlarımdaki kanda,
Kandaki alyuvarda,
Yaratılışımda sen...
Gecemde, gündüzümde
Yanımda her zaman,..

Gölge gibi, dil gibi;
Coşkulu bir sel gibi,
Nice gönülleri çalan
Kırmızı bir gül gibi
Sen vardın bir zamanlar...

Ama şimdi sen yoksun.
Ben seni yarınlara ekdim.
Dünde yeşerdin, dünde soldun.
Dalını budağını salmadın yarınlara
Yarınları yeşertmedin,
Bahar getirmedi dünyama...

Oysa ben sana;
Yemyeşil bir doğanın,
Işıl ışıl güneşe hasreti gibi...
Zifiri karanlıkların
Berrak bir dolunaya hasreti gibi,
Kışın bahara, yazın yağmura
Irmakların denizlere,
Azgın dalgaların sahillere hasreti gibi...
Hasret kalırdım.
An bile yanımda olmasan...

Sensizliğimde
Şimşekler çakarken beynime
Sen gökkuşağım olurdun rengarenk...
Baharı getirirdin dünyama kara kışımda bile.
Sevgiyi, şefkati,
Yanaklarıma gülücüğü
Dudaklarıma öpücüğü
Aşkı getirirdin yani,
Sadakati getirirdin...

Ama şimdi sen yoksun.
Aramam bir daha seni...
Eskisi gibi gönülden,
Saramam bir daha seni...

Önceleri aradıysam,
Anılarda bildim seni..
Şimdi tamamen yoksun.
Varlığımdan sildim seni...

İbrahim Cuma

Soma! Soma!

Beyim erken uyan, uykuya dalma!
Uykuya dalıp da işe geç kalma
Çocuklarımızın rızkından olma
Yüzlerce kişiyi bekliyor Soma
Çalış da bizleri aç sefil koma

Evlatlarım! dedi güldü eşine
Sabah erken kalkıp ekmek peşine
Yüzlerce can böyle gitti işine
Yüzlerce kişiyi bekliyor Soma
Evlatlarımızı açıkta koma

Mayısın on üçü ikindi vakti
Soma'nın içine sıkıntı çöktü
Feleğin tokadı ne canlar yaktı
Yüzlerce kişiyi bekliyor Soma
Ne olur kimseyi babasız koma

Soma! Soma! Soma! Hayın mı çıktın?
Kara bahtımıza kara ışıktın!
Söyle artık söyle kaç yuva yıktın?
Yüzlerce kişiyi bekliyor Soma
Ne olur kimseyi umutsuz koma

Kimi kardeş bekler kimi de baba
Kimi evlat bekler, kimi akraba
Nişanlı, yavuklu, dosta, ahababa
Yüzlerce kişiyi bekliyor Soma
Ne olur kimseyi çaresiz koma

Oaktan çıkana yakınlar bakar
Cenazeler teşhis edeni yakar
Yaş gözlerden değil gönülden akar
Yüzlerce kişiyi bekliyor Soma
Ne olur kimseyi duasız koma

Söz düğümleniyor, dilim neylesin?
Kime sessiz kalıp kime söylesin?
Ölene Allah'ım rahmet eylesin.
Yüzlerce kişiyi bekliyor Soma
Allah'ım onları rahmetsiz koma

İbrahim Cuma

Şehit Ali Gökçe'ye Ağıt

Kağızman'ın kazanları kan dolsa;
Vatana can veren Ali'ler bitmez.
Ali'yi kaybeden Songül'ler solsa;
Bayrağa kan veren Ali'ler bitmez.

Kağızman'a kurmuş hainler pusu,
Ellek'i kavurmuş Ali'nin yası,
Beş Ali daha var yandı kınası,
Onlar da biterse Mehmet'ler bitmez.

Buğra yetim kalmış, Azra ağlıyor,
Songül gelin bu gün kara bağlıyor.
Babanın feryadı, yürek dağlıyor.
Ali'ler doğuran analar bitmez.

Ne olur oğlunuz ölmedi deyin!
İki torun yetim kalmadı deyin!
Songül'ü Ali'ye solmadı deyin!
Arıklar köyünde Ali'ler bitmez.

Ana! Bilmez misin? "Şehitler ölmez"
Şahadet şerbeti içen son bulmaz.
Mazlumların ahı zalime kalmaz.
Vatana can veren Ali'ler bitmez.

Göreve giderken helallik verdim.
Rüyamda ağacın dibinde gördüm.
Kalk gidelim dedim, yalvardım durdum.
Nöbet terk etmeyen Ali'ler bitmez.

Acım ne büyük ki, Allah'ım yandım.
Yeni kavuşmuşken elim boş döndüm.
Beni bekle derdi, hiç gitmez sandım.
Vatana verilen Ali'ler bitmez.

Daha yaşı yarım, otuz beş onun,
Yerde kalmamalı aslanım kanın.
Her tarafı cennet olan vatanın,
Tarihinde asla Ali'ler bitmez.

İbrahim Cuma

Şehit Mehmet Acar'a Ağıt

Daha üçüncü gün bir haber geldi.
Mehmet Acar Şehit olmuş dediler.
Osmaniye'm sana bilmem ki n'oldu
Mehmet Çavuş Şehit olmuş dediler.

Sülemiş tepesi boynunu büktü.
Mehmet'in haberi ovayı yaktı.
Bunu duyan herkes gözyaşı döktü,
Mehmet Çavuş şehit olmuş dediler.

Bu habere n'olur yalandır deyin!
Ali'nin haberi falandır deyin!
Rabbim en doğruyu bilendir deyin.
Mehmet Çavuş şehit olmuş dediler.

Nasıl söylenir ki be Yeter ana!
Şahadet köşkünde o yatar ana!
Acımız beterden de beter ana!
Mehmet Çavuş şehit olmuş dediler.

Bu habere nasıl ciğer yanmasın?
Ona kıyan yuvasına dönmesin.
O namertler Mehmet bitti sanmasın!
Mehmet Çavuş şehit oldu dediler.

Mekânınız cennet olsun kardeşim.
Şahadette bu ne kutlu birleşim!
Kardeşliğe şahit, dostlarım eşim.
Mehmet Çavuş şehit olmuş dediler.

Eşin Elif dimdik temsilcin olsun.
Efe, Göksu senden hatıra kalsın.
Sana kıyan namert Allahtan bulsun!
Mehmet Çavuş şehit olmuş dediler.

Oynanan oyunu anlamak zor mu?
Kardeşkanı dökmek kardeşe kar mı?
Bizim bizden başka dostumuz var mı?
Mehmet Çavuş şehit olmuş dediler.

Şöyle ülkemize dönüp de bir bak!
Memlekette herkes bir etle tırnak,
Temennim oyuna gelmesin Şırnak.
Mehmet Çavuş şehit olmuş dediler.

Bölgemizden akan Müslüman kanı
Allah affeder mi bunu yapanı?
Hep beraber koruyalım vatanı.
Mehmet Çavuş şehit olmuş dediler.

İbrahim Cuma

Şehit Verene Kurban

Şehadete uçan cesur aslana
Bir müjde verilmiş, verene kurban...
Bu müjdeyle cennet bağı süslene,
Cennet bağlarını derene kurban...

Hakka adanınca o kutlu nefer,
Cananın yolunda, başlar bir sefer.
Adanan canların sonunda zafer,
Kazanıp toprağa girene kurban...

Arşa dön yüzünü ey! kara toprak!
Dönüp göreceğin ufuklar berrak.
Rengini kanımdan alan al bayrak,
Gökte dalga dalga durana kurban...

Bayrağa kan verip şehit olana,
Milletin gönlüne her nam salana,
Bu vatan uğruna hakkı bulana,
Bağrını aşk ile yarana kurban...

İbrahim Cuma

Tek Vatan

"Türk'ü Kürt'ü Çerkez'i bir vatana yerleştik
Alevi ve Sünni'mizle yüzyıllardır kardeşlik
Medeniyet yolunda tek güç olduk birleştik
Gücümüzün mahsulü bu vatanın eriyiz.
Tek güç olmuş vatanda bu yurdun neferiyiz.

Bu vatani bilenler sahip olmak isterler.
Yurdumun dört yanını öğrendikçe pes derler.
Kendi dünyalarında hayalini beslerler
Hayalleri kuranın amacını bilmeli,
Emelleri olanın tedbirini almalı.

Milletimin tarihi destanlarla doludur.
İlerletmek gereken uygarlığın yoludur.
Gururla söylüyorum yurdum Anadolu'dur
Yurdun her köşesine ilim irfan gitmeli
Milletin gayretiyle cahillikler bitmeli.

Huzuru bozmak için türlü hesap yapanlar.
Çeşit çeşit oyunla hak yolundan sapanlar.
Gaflet ile bu milletin sinesinden kopanlar.
Kendiler de oyuna geldiğini görmeli.
Gafil avlandığının idrakine varmalı

Düşman etmek isteyen oyunları bozmalı
Bu yurdun her köşesi milletimin öz malı
Bölgemizde kardeşliğin kitabını yazmalı.
Gücümüzün mahsulü bu vatanın eriyiz.
Tek güç olmuş vatanda bu yurdun neferiyiz.

İbrahim Cuma

Titresin Düşman...

Son İslam ordusu şahlandı yine,
Elde Zeytin dalı gönülde iman,
Kutlu bir sefer var şimdi Afrin'e
Yollar Allah yolu, titresin düşman...

Allah'ım bu ordu sana emanet
Tüm İslam alemleri yoluna hasret,
İslâm'a tuzaklar kurana lanet.
Haller Allah yolu titresin düşman...

Ümmete oynanan kirli oyunu,
Kurmak isteyen her itin soyunu
Kurutup dağıtsın hakkın payını
Diller Allah yolu titresin düşman...

İbrahim Cuma

Umut

Umut fakirin ekmeği
Çaresizin her şeyidir.
Gurbetçilerin desteği,
Askerin şafak çayıdır.

Umut çocuğun rüyası,
Delikanlının sevdası.
Yaşlının hakka duası,
Sekeratin son suyudur.

Umutsuzluk verme rabbim.
Hak yolunda yorma rabbim.
Yoldan da çıkarma rabbim...
Umut, kulunun huyudur...

İbrahim Cuma

Umut iekleri

Ufuklar rengarenk, bugün bir başka
Umut iekleri sarmış her yeri
Bilgi'ye susayan masum bir aşka
İlkbaharı sunmuş bugün zemheri

Rengarenk duygular, yansımış yüze.
akmak akmak gözler, ne gerek söze.
Aydınlık yarınlar sunsunlar bize.
ğrendike gülsün masum yüzleri...

Çocuklar her neslin en güzel sesi
Yüzyıllar geçse de bitmez büyüsü
Bugünün neşesi yurdumun ss
ğrendike umut sarar bizleri.

İbrahim Cuma

Usta

Dik gözlerini ufuklara,
Bak yarınların ötesine...
Ötelerde özlenen günler var,
Ötelerde umut var Usta...
Dik meş'aleni özlenen o günlere..

Yarınların ötesinde hasretle
Hilal yıldız bekler Usta,
Hilal yıldız bekler.

Hakkı arayan her bakışında,
Yıldızlar yansın gözlerinde
Bu yıldızlar umutla,
Bu yıldızlar hasretle,
Kudretle aksın hilalin kucağına,

Bu kudretle Usta,
Aydınlık yağsın neslin ocağına,
Huzur yağsın...

Öyle ki Usta,
Hilalin şavkına bahtsızlık;
Neslinin ufkuna tahtsızlık yakışmaz.
Olur ya!
Yarınlar eksik hesaplanırsa;
Ceddinin açtığı aydınlık yarınlar;
Neslinin yarınıyla çakışmaz...

Usta!
Her bakışın hakka adandığı gibi,
Halka adandı,
Nesle adandı...
Bu adanışla aydınlıklara,
Bu adanışla umuda,
Bu adanışla huzura,
Barışa, Kardeşliğe;
Yeni bir Türkiye'ye Uyanmalı millet...

Böylece parlasın...
Neslin umut ocağına,
Tüm kudretiyle parlasın,
Ay yıldızın her zerresi.
Yarınlara sancak olsun...

Ayak bağı korkuları,
Akıl almaz kurguları,
Alenileştiresin böylece.
Sersin halkın gözü önüne...

Ve bu millet,
Son bir silkinişle;
Sonsuzluğa dek hakka yönelsin.

Hakkı dağıtsın tüm aleme
Adaleti dağıtsın...

İbrahim Cuma

Ümmetin Ordusu Yine Meydanda

Kış bahara çaldı zemheri şaşkın,
Çiçekler açacak, olmasın kuşkun,
Papatya, gelincik bahara düşkün.
Sabret gönül sabret güneş doğacak
Masum umutlara rahmet yağacak..

Sabah olur elbet, o güneş doğar.
Aydınlığın azmi, geceyi boğar.
Şafak belirginse, sabıra değer.
Sabret gönül sabret güneş doğacak.
Masum umutlara rahmet yağacak...

Hainler güneşi kanla boyuyor,
Barış hamileri! kana doyuyor.
Ümmet bilinenin çoğu uyuyor!
Sabret gönül sabret güneş doğacak
Masum umutlara rahmet yağacak..

Ümmetin ordusu hep aynı ordu...
Bu ordu zalime hep hesap sordu.
Göçerse dünyadan cennetti yurdu.
Sabret gönül sabret güneş doğacak
Masum umutlara rahmet yağacak..

15 Temmuz ile düğümü çözen
Fırat kalkaniyle bir destan yazan
Zulüm sahnesinde oyunu bozan
Sabret gönül sabret güneş doğacak
Masum umutlara rahmet yağacak..

Şimdi de Afrin'de Türk'ün askeri.
Kanayan yaraya vurdu neşteri.
Allah'ım nasip et kutlu zaferi
Sabret gönül sabret güneş doğacak
Masum umutlara rahmet yağacak..

İbrahim Cuma

Vara Sahip Olmak

Hayat sarılmaktır.
Daha fazla kucaklamak,
daha fazla yorulmaktır
Bizi itse de ortamlar
kabuğunun dışına
O kabuğun dışında
Yeni ortamlarla karılmaktır ...

Yok etmek
yok olmak
yakışmaz bize.
Varlığımızla var olanlarımızla
Haz alırız hayatt
Vardan yok etmemiş Yüce yaratan
Var olansa
Bizim olsun o zaman...

Varın Marazlısı yoktan iyidir.
Bize ait her şey çoktan iyidir
Varına sahip ol,
Vazgeçme ondan,
Başlangıç her zaman
İyidir sondan...

İbrahim Cuma

Varlığınla Yaşarım

Hayalimdin, eş oldun..
Ufkuma güneş oldun..
Sol yanımda kuş oldun.
Varlığınla yaşarım...

Yolumuz ortak şimdi
Sevgimiz berrak şimdi
Güzel günler hak şimdi.
Varlığınla yaşarım...

Bu gün değil her günüm.
Varlığındır düğünüm...
Bunu bil ki sultanım.
Varlığınla yaşarım....

İbrahim Cuma

Ya Resul Allah

Elimiz kolumuz bağlı,
Ayrı ayrı izledik Bosna'yı
Srebrenitsa'ya uzaklardan ağladık!
Medeniyet aradığımız batıda
Düğümlendi boğazımız...
Haykırdık,
Çıkmadı sesimiz.
Çıksa da duyanımız olmadı bizden başka
Çaresizliğimizde seni andık dillerde ya Resul,
Hürmetine yalvardık Allah'a....
Peygamber hakkı için dedik,
Adaletini istedik ya Resul...
Müslümanlar zulüm görüyor Ya Resul Allah!

Filistin'e yandık yıllarca!
Zalimin zulmü biter sandık.
Küffar ayar tutar sandık.
Bekledik öylece...
Kardeşlerimiz bizi,
Biz zalimi bekledik.
Mazluma yoldaş olamadık, bekledik.
Gözlerine yaş olduk belki,
Uykularına düş olduk ama
Sapanlarına taş olamadık Ya Resul,
Müslümanlar zulüm görüyor Ya Resul Allah!

Afrika belgeselleri izlettiler yılarca.
Susuzluktan yananları,
Ekmeksizlikten ölenleri
Büklüm büklüm olanları izlettiler.
Aşıtırdılar mı yoksa?
Mazlumun elinden tutmamaya,
Mazlum açken aç yatmamaya,
Aşıtırdılar mı Ya Resul?
Müslümanlar zulüm görüyor Ya Resul Allah!

O yüzden mi?
Yemende aç yatana görmez gözümüz?
Şam'da kedi köpek yiyenlere dönmez dilimiz?
Filistinde ablukada şahadetini anarak ölen,
Libya, Mısır, Tunus, Ürdün'de
Oyuna gelen,
Zalimden kaçıp Akdeniz'e dökülen
Suriye Müslümanlarına uzanmaz mı elimiz Ya Resul?
Müslümanlar zulüm görüyor Ya Resul Allah!

Hani kardeşi açken tok yatan bizden değildi ya!
Aç yatana aş olamadık,
Ümmetini yönetene baş olamadık!
Olmaz dedik,
Bir olalım dedik,
Ümmetinle birlik olamadık Ya Resul!

Müslümanlar zulüm görüyor Ya Resul Allah!

Zulme karşı birlik olan ümmetin
Fırka fırka bölünmesin ne olur!
Hak yolunda huzur bulan ümmetin,
Taştan taş a çalınmasın ne olur!

Bahar dediler, kış çıktı.
Barış dediler boş çıktı
Savaş dediler nahoş çıktı.
Karşımıza mertçe çıkmayıp,
Adında islam olan terör örgütleri üretip
Ümmetinin üzerine saldılar,
Onlarla mücadele yalanıyla,
Bebeklerin canlarını aldılar!
Kandırıldık Ya Resul!
Müslümanlar zulüm görüyor Ya Resul Allah!

Akdeniz dile gelir Suriye'yi görünce,
Petrol akmaz mı Irak'ta, akan kanlar durunca?
Cevapsız mı kalır sorum Arakan'ı sorunca?
Çin zalimi Uygurluyu zindanlara sürünce!
Ayrılığa düşmüş ümmetinde,
Cevapsız mı kalır Ya Resul?
Müslümanlar zulüm görüyor Ya Resul Allah!

Ebu Gureyb zindanında arım var!
Doğu Türkistan'da çığlıklarım var!
Guantanamo'da efkarım,
Afganistan'da paraya doymayan Karun,
Myanmar'da kana doymayan Firavun,
Benim şimdi,
Can çekişen yerim var Ya Resul!
Müslümanlar zulüm görüyor Ya Resul Allah!

Zulme sessiz kalan dilsiz şeytandır;
Ayrı düşen kula azap haktır.
Bir olmayan ümmetini uyandır...
Müslümanlar zulüm görür ya Resul!
Müslümanlar zulüm görüyor Ya Resul Allah!

İbrahim Cuma

Yağmur

Silsilesi ile doyuyor toprak,
Şıpır şıpır damla, o ihtişamlı...
Küçücük darbeyle savrulan yaprak,
Şıpır şıpır damla, o ihtişamlı...

Sevinç gözyaşları göklerin belki,
Doğaya bereket sonu ve ilki,
Düşüşün cilvesi öyle güzel ki...
Şıpır şıpır damla, o ihtişamlı...

Bulut dolaşıyor, dağlar üşüyor.
Hırçın cüssesinde ilham yaşıyor.
Çisil çisil huzur, gönle düşüyor.
Şıpır şıpır damla, o ihtişamlı

Sağnak sağnak yağsın sağsın aşkını.
Nisana öğretsin gönül köşkünü
Sevdalılar böyle yağmur düşkünü
Şıpır şıpır damla, o ihtişamlı

İbrahim Cuma

Yakarış...

Yüreğe düşmüş bir kere tohumu sevdanın,
Bağında coşmuş.
Nede yakışmış filizleri pare pare... tomurcuklaşmış.
Her sevenin yolu böyle, hakka ulaşmış...
Yürü deli sevdam yürü!
Hakka gidelim.
Sarmaş dolaş bu gönülde,
Sohbet edelim...

Gönül bağı sana, muhabbet tarlası...
Hadis ve Kur'an ki, mahsulün hası,
Her muhabbet sonu bayram havası...
Yoluna can kurban sözün alası...
Sana kavuşmaksa zulmün mirası...
Zalime sarılıp baş tacı edek,
Yürü deli gönül yürü...
O hakka gidek.

Dünyanın yollarının dikenine, baktım mı hiç?
Ey sevgili... Eyyy sevgili!
Fani yürek yoluna aç.
Yarimin sevdası, başıma bir taç...
Her gönül bu yola öyle bir muhtaç,
Kavuşma hayali derdime ilaç...
İlacım gelsin ki derman bulayım...
Ey sevgili... Ey sevgili...
Yoluna kurban olayım...
Yolunda ne olur
Ben de öleyim...

İbrahim Cuma

Yalan Dünya

Yalansın sen, yalan dünya.
Yanıyorsun, yakıyorsun...
Yücelerden enginlere
Gözyaşı mı döküyorsun?

Hesaplaşsam mavi köyle.
Nesin! desem bana söyle?
Bir yanın çöl, yanı yayla
Dileyince göçüyorsun.

Ateş topundan sultanın;
Buzdağından öbür yanın...
Cenneti misin insanın?
Abı hayat içiyorsun...

Gün doğunca yedik içtik.
Huzur bulduk dertten kaçtık
Zevkten kendimizden geçtik
Gerçekten mi kaçıyorsun?

Elveda demeden düne;
Selam müjdelenen güne...
Bir düzende döne döne,
Kendinden mi geçiyorsun?

Denizlerin ovaların
Çermen çeşit yuvaların
Dağlarda mis havaların
Karanlığa uçuyorsun.

İbrahim Cuma

Yalnızım...

Karanlık gecemin dostu yalnızlık
Yalnız bırakanı anlatmadım mı?
Beş duyu organı,ve duyarsızlık,
Varlık ve yokluğu ben kutsadım mı?

Onsuz geçmiyor ki benim bir anım,
Yalnız yaşayamam ben de insanım
Geçmiyor, durmuyor sensiz zamanım...
Zamanda kaybolmak benim adım mı?

Küçücük dünyanın büyük sırdaşı,
Yokluğunda hüznün kaplıyor başı
Ol artık gönlüme bir sabır taşı
Bu taşla seni hiç ben taşladım mı?

Onla yatıp onla uyanır gözüm.
Yüzüme sıcacık nefesi çözüm.
Hem kor ateş benim, hem de ben buzum!
O yare sitemim, ben çok yalnızım...

İbrahim Cuma

Yanılacaksın...

Bir gün her şey bitecek,
Bitmeyecek umutlar.
En değerli bildiğini,
Kaybettiğinde donacaksın.
Yakında bildiklerinin,
Uzaklığını farkedeceksin.
Uzaklaştırmanı yanında bulacak;
Kucaklayacaksın körü körüne...
Körlüğüne değil
Gördüğüne yanacaksın.
Varlığını değil,
Var olması gerekeni anacaksın.
Çaresiz dönüp duracaksın hayatta.
Hayaller kuracaksın.
Sevdiklerini soracaksın yanındakilere,
İnandıklarına inandırılacaksın
Yanılacaksın.

İbrahim Cuma

Yarım Kalmak

Ne acı değil mi?
Yatıya yarım dalıp,
Sabaha eksik bakmak...
Hayattan ibret alıp
Yarına yarım akmak..

İki yarım tam olmuyor işte...
Tam olmayan iki duygu,
Yürekte yetersiz saygı
Yarım kaygı tam olmuyor işte bee...
Yarım kalmak
Doldurmuyor sensizliği.
Yarım sensizlik olmuyor yani...
İkimizin yarısı olmuyor...

Hep yarım bıraktık kavgalarımızı...
O yüzden yarına kaldı noksan umutlar.
Yarım bıraktık sevgimizi ...
O yüzden mahşere kaldı
yarım aşklarımız...

Velhasıl iki yarım tam olmuyor be gülüm...
İki eksik tam olmuyor..
İki tamdan bir yürek olmak var aşklarda,
İki senden bir ben,
İki benden bir sen
Olur mu bilmem de,
İki yarım tam olmuyor işte...

Bırak mısralar eksik kalsın
Ama yarım kalmasın duygular,
Birleştiren saygılar,
Umut veren sevgiler,
Hayaller yarım kalmasın yani,
İkimizden yarım kalmasın yarınılara...

İbrahim Cuma

Yaşandığınız Yaşamak

Geçip gittiğinde anlıyoruz!
Zamanın kıymetini, kaybettiklerimizi...

Kaybolan zamana mı?
Kaybettiklerimize mi yanarız?
Bilinmez!
Çaresizce sorgularız sonra,
Sebepsizce kaybettiklerimizi...
Kaybedip bulamadıklarımızı...
Bulamayınca;
Doldurulamaz bir boşluk oluşur içimizde.
O boşlukta kıvranıp dururuz çaresiz!
Girdaplaşır kıvranişımız.
Duygularımızı da alır
Çeker başka boşluklara.
Sonra neresine düşersek hayatın,
Orasından başlarız, darmadağın.

Özleriz öz yaşantımızı,
Kaybettiklerimizi, israf ettiklerimizi,
Geçsin gitsin dediklerimizi,

Kaybettiklerimizi;
Halde bulamamak ne kötü.
Ne kötü!
Elimizdeyken yerlere savurduklarımızı,
Çırpına çırpına aramak...
Bulamadıkça hale kahretmek!
Ve yine kapılmak girdaplara
Yaşanması gerekenleri,
Ve yine kaybettiklerimizi özlemek...

Tadınca yaşanmalı o zaman
Başka şey kazanma uğruna
Kaybedilmemeli var olanlar.
Yaşandığınız sevmeli yaşantıları
Varlığınca kabullenilmeli,
Yaşandığınız yaşamalı...

İbrahim Cuma

Yedi Ocak

Yedi Ocak şanlı tarihin süsü
Sağlam nesillerin güçlü nefesi
Halkımıza özgürlüğün müjdesi
Yedi Ocak yaşamaktır arkadaş

Çalışalım güçlenelim o zaman
Hedefsiz milletin hali pek yaman
Ancak hedefe ulaşan kahraman
Yedi Ocak basamaktır arkadaş.

Adım adım tırmanalım zirveye
Birlik beraberlik girer devreye
Çok çalışıp nam salalım çevreye
Yedi Ocak terlemektir arkadaş

Başarılı olmak bize vazife
Hesapsızca yapmamalı felsefe
Plan yapıp çok zor denen hedefe
Yedi Ocak fırlamaktır arkadaş

İbrahim Cuma

Yıllar...

Ne getirip götürdünüz?
Bir kuş gibi uçmasanız!
Gah yüceltip batırdınız.
Bir de benden kaçmasanız!

Hey gidi hey! geçen yıllar...
Bitmez sandı seni kullar.
Değişmedi ki kurallar!
Bir de beni geçmeseniz!

Hayal dünyam bende saklı.
Özelim sana yasaklı.
Beni alma dese haklı.
Bir de beni seçmeseniz!

İbrahim Cuma

Yol Arkadaşı...

Hayat nerden başlatır ki bilinmez,
Hangi sancı, hangi huzur, hangi suç?
Bitiş günü başlangıca gelinmez.
O bitişin başlangıcı hangi güç?
Her gönül de işte bu güce muhtaç

Sonsuz güce kulluğumuz aşikâr
Her yolumuz bizim o dosta çıkar
Bize "başka" isnat eden de bıkar
Güç duruma düşüreni takmam ben
Hak yoluna haksızlarla çıkmam ben

Ben eminim yolumuz hep doğruydu.
Amacımız doğruluğa çağırıyordu.
Hakka hizmet etmeyen yol eğriydi
Mekânıma hainleri sokmam ben
Kör kuyuya bir meşale yakmam ben

Bu iklimde doğanlar beni anlar
Bu mevsimde yeniden doğar canlar
Gerçi riyakârdır bazı insanlar
Riyakârla aynı safı tutmam ben.
Öyle sahte dostlukları yutmam ben

Bakın hele seçtiğimiz muhtara!
Mühür verdik bastı bize iftira...
Lekesi var mürekkepten de kara,
Bu muhtarla aynı yola çıkmam ben
Istampasına mürekkep dökmem ben

Bir davada birlikte yol almışız.
Biz bu yolda hem ağlayıp gülmüşüz
Dostumuzu öyle candan bilmişiz
Yanlış akan derelerde akmam ben
İşkembeden çıkan söze bakmam ben

Kimi güden olur kimi güdülen,
Kimi üzen, kimi mutlu edilen!
Sorgu sual etmeden hasım bilen
Bilmeyeni husumete sokmam ben
Sorana da anlatmaktan bıkmam ben.

Okuyanlar kapalı bu söz derler.
Belki fazla belki de bu az derler.
Anlayana sivrisinek saz derler.
Anlatanın kusuruna bakmam ben,
Anlamayan meczubu da takmam ben.

Zaman öyle harika bir ilaçtır.
Hastalar ilaca her dem muhtaçtır.
Dostlarım da öksürüyor birkaçtır.
Kuru öksürüğe ilaç vermem ben

Olmayan yaraya merhem sürmem ben

Herkes güvendiği bir taraftadır.
Yanındakilerle aynı saftadır.
Samimiyet testi bize yaftadır.
Yolumdayım yanlış yola sapmam ben
Allah'ımdan başkasına tapmam ben

İbrahim Cuma

Yürü be Aslan!

Kuş tutarım diye göğ'e zıplayıp
Pençenle hayaller sıkmala aslan!
Yandaki merkebin aklına uyup
Ardındaki dağı tekmele aslan!

Aslan benim diye salla yeleni,
Kralsın tırmala kıymet bileni.
Hayalle kurduğun sırça kaleni,
Mavra aleminde sergile aslan...

Sana gölge olan çınara kükre,
Yürek ferahlatan pınara kükre,
Tilkiyle yola çık kenara kükre,
Kargayla beynini sorgula aslan...

Çakalı rehber tut yılana sarıl,
Onlarla sofra kur alana kurul,
Av yapayım derken avcıya vurul!
Ormanı aklınla kurgula aslan...

İbrahim Cuma

Zalimler (doğu Türkistan'a İtafen)

Hak doğruyu bilir şahitlik eder...
Bile bile İnkâr eden zalimdir.
Zalime sarılan inkârı tadar,
İnkâr ile zulmü güden zalimdir.

Zalime doğruyu göstermez Allah!
Zulme göz yumana g vermez Allah!
Kula zulmedeniy hoş görmez Allah!
Mazlumlara zulmü eden zalimdir.

Doğu Türkistan'da Müslüman olmak;
Suç sayılır imiş, cezası lmek!
Zulme şahit olmak ve sessiz kalmak.
Hesabın sormayan beden zalimdir.

 maymunu oynar son firavunlar.
"Yusuf" yaratıcı bilmez mi bunlar?
şahipsiz değildir ki Müslümanlar?
İnanan üstüne giden zalimdir...

İbrahim Cuma